71STE JAARGANG No. 9111 MAANDAG 30 AUGUSTUS 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementspriis: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50, Buitenland f 3.– per maand (bij vooruitbetaling)

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Zondagavond zijn de laatste bursalen naar Nederland vertrokken. Met een speciale DC-6 B vertrok de groep van 64 Antillianen naar Nederland. Twee leiders vergezellen de studenten, waarvan er 43 van Curaçao, 18 van Aruba en één van Sint Maarten (Miss Carty) afkomstig zijn. Een overweldigende drukte heerste gisteravond bij het vertrek van de ranke machine op de Dr Plesman Luchthaven. Minstens 650 personen waren aanwezig om de vertrekkenden een „tot ziens" toe te roepen. De verschillende familieleden namen ontroerd afscheid. Op de foto, welke genomen is door Fanny Lopez, de vertrekkende bursalen voor de machine.

In Noorwegen Vliegende schotel geland?

Oslo. — Het hoofd van de politie van Mosjoen in het Noordelijk deel van Midden-Noorwegen, Stephenson, [illegible] dat twee Noorse vrouwen beweren Vrijdag een gelande „vliegende schotel" te hebben gezien. Volgens het Noord-Noorse blad „Helgeland" hadden de vrouwen verteld, dat er een donkere man met lange haren was aan komen lopen, toen zij bessen plukten. Hij had haar gewenkt naar een laagte te komen, waar zij een gelande „vliegende schotel" zagen. Het toestel had een doorsnede van ongeveer vijf meter en zag er uit als twee schotels op elkaar, aldus de beide vrouwen.

Volgens het blad was de vreemdeling in de schotel gestapt, nadat hij tevergeefs getracht had zich verstaanbaar te maken. De schotel was rechtstandig met grote snelheid opgestegen en verdwenen. De vrouwen, twee zusters, zeiden dat de man gekleed ging in een soort overall zonder knopen. De politie heeft beide vrouwen Vrijdag afzonderlijk ondervraagd. Zij deden hetzelfde verhaal met slechts geringe verschillen.

De „Willem Bontekoe"

Geen botsing met Deense straaljager

Den Haag. — Naar aanleiding van geruchten als zou de ramp met het K.L.M.-vliegtuig „Willem Bontekoe" zijn veroorzaakt door een botsing met een Deense straaljager, die sindsdien eveneens zou worden vermist, heeft het A.N.P. zich in verbinding gesteld met het hoofdkwartier van de Deense luchtmacht te Kopenhagen. Dit hoofdkwartier deelde mede, dat er geen Deense straaljager wordt vermist.

KNVB stelt semi-beroepsvoetbal in

Amsterdam. — Met 75 stemmen vóór, 17 tegen en 3 blanco werd door de te Amsterdam gehouden buitengewone algemene vergadering van de K.N.V.B. besloten over te gaan tot het semi-beroepsvoetbal. Met 52 stemmen voor, 34 tegen en 11 blanco werd besloten uitsluitend de eerste klassers te betalen. Voor het seizoen 1945/46 zal een afzonderlijke eerste klasse-competitie worden gevormd voor clubs, die niet betalen.

Montreal. — Begin Juni jl. telde de bevolking van Canada naar schatting van het bureau voor de statistiek aldaar 15 millioen 195.000 zielen.

Eddy Doorenbos laat zich keer op keer uit brandende woning redden

Spectaculair spel van de jeugd in kader van PSV-Vacantieplan

Willemstad. — De aangekondigde brandweerwedstrijden op Mundo Nobo, die georganiseerd zijn in het kader van het P.S.V.-Vacantieplan, zijn Zaterdag zeer vlot en onder grote belangstelling verlopen. Er waren verschillende groepen gevormd, uit grotere en kleinere jongens.

Voor het Museum werden eerst spuitoefeningen gehouden. Op ongeveer een meter afstand van de grond stonden roodgeschilderde borden, waarin een gat. Men moest het water door het gat spuiten, waardoor dan een drum, waarop het bord stond werd gevuld. Elke ploeg spoot met twee stralen op twee borden. Wanneer de drums vol waren moesten de spuitgasten een emmer, die als een soort weegschaal met als tegengewicht een stuk ijzer aan een plank was opgehangen, vol spuiten. Dit bleek gemakkelijker dan het was, want zodra de straal op de emmer gericht was, schommelde deze door de kracht van het water hevig heen en weer. Maar de spuitgasten bleken goed geoefend te hebben. Dat bleek trouwens ook wel uit de manier van optreden. De jongens rolden de slangen goed en snel uit en de kleine foutjes, die misschien hierbij gemaakt zijn mogen geen naam hebben. De bevelen van de wagencommandant werden stipt opgevolgd. Na deze spuitoefeningen togen allen naar de brandweergarage.

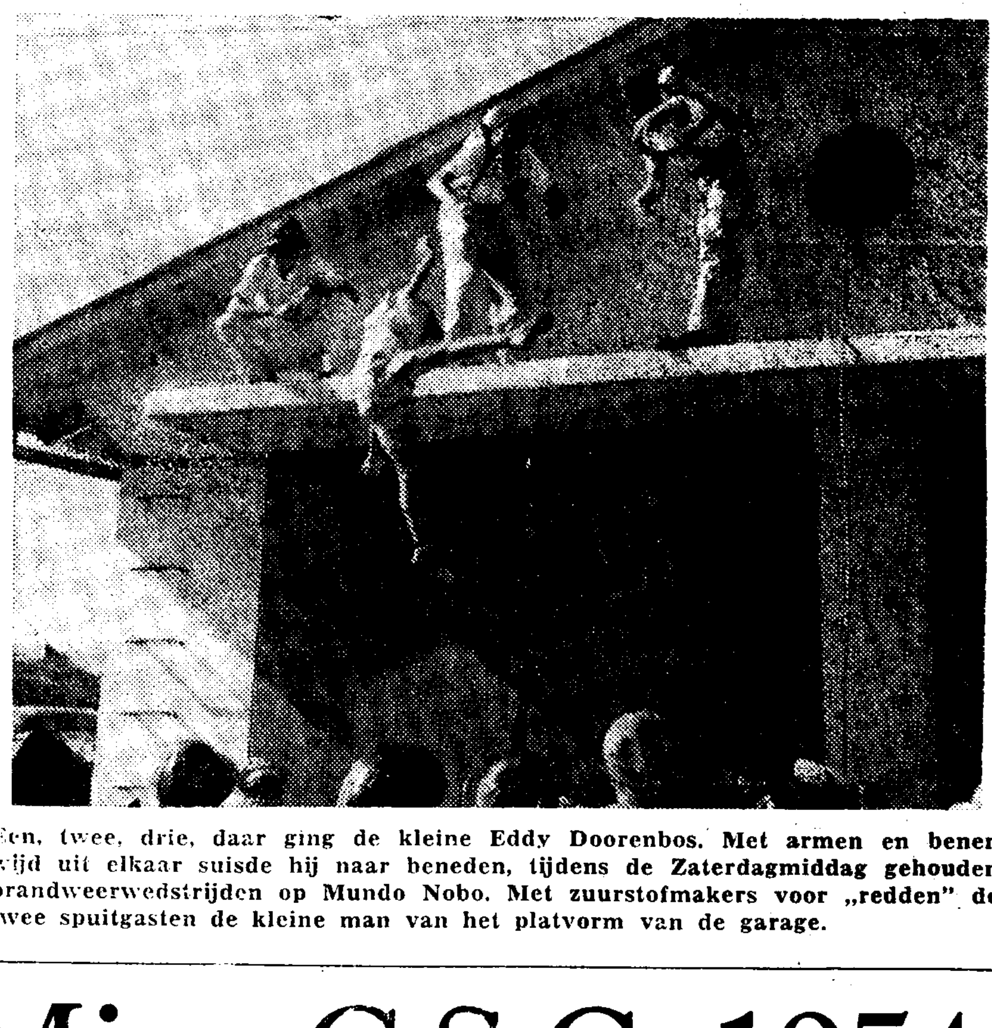
Springzeil en reddingstouw

Hier zagenn wij heel andere wedstrijden, namelijk met springzeil en reddingstouw. Vanaf een klein platform boven de garagedeuren moesten twee man van elke groep met gasmasker op een jongen halen. Via het reddingstouw werd deze de eerste keer naar beneden gelaten, de tweede keer werd verondersteld, dat de jongen bewusteloos was en maakte men gebruik van het springzeil. Het springzeil bleef aantrekkingskracht uit te oefenen op vele aanwezigen, de persmensen maakten er druk gebruik van.

Ook de heren De Lamar, Kion en zelfs de commissaris Botterweg namen een duik. Natuurlijk moest de zeil van de wedstrijden, de opperbrandmeester er ook aan geloven en ook hij sprong keurig naar beneden, hoe kan het anders. Intussen bleek ook van de zijde der jeugd de belangstelling opgewekt te zijn en velen klommen dan ook langs de brandweerladder omhoog om even later met een glunderend gezicht naar beneden te suizen.

Het optreden van de kleine Jan, de wagencommandant van de kleine groep verwekte veel hilariteit, toen bij het redden van de jongen op het platvorm de grotere mensen meehielpen en het zeil ophielden, zeide de kleine Jan Vijf door zijn electrische megafoon: „De groten worden bedankt", hetgeen natuurlijk op aller lachtspieren werkte.

De wedstrijden verliepen vlot en de jeugd heeft genoten van het „echte" spel. Het is een zeer lumineus idee geweest om zoiets te organiseren en het is zeker voor veelvuldiger herhaling vatbaar. Het voordeel is, dat velen wat leren en beter begrijpen van het werk van de brandweer. Daarbij komt nog dat verschillende jongens de practijk, die zij met deze wedstrijden opdoen, misschien in de toekomst nog eens kunnen gebruiken. Na de wedstrijden nam de hoofd-inspecteur Willems de microfoon en dankte de aanwezige mensen van de pers, de fotografen, de autoriteiten en bij name de commissaris Botterweg voor hun zeer gewaardeerde belangstelling. Aan de organisatoren van dit Brandweerfeest (dat geëindigd was met het blussen van echte brandjes in een halve drum) de heren Doorenbos, Ankone en De Boer bracht spreker zijn oprechte dank. Zij hebben de jeugd een hele middag op interessante wijze en intens bezig gehouden. Opperbrandmeester Doorenbos reikte vervolgens de prijzen uit. De eerste prijs ging naar de politiegroep. De tweede naar de groep van Tony van de Ham en de derde naar de groep van Jan Vijf. Deze laatste had echter de eer de beste wagencommandantenprijs in ontvangst te mogen nemen, dit ten spijt van de wagencommandant van de politiegroep. De wagencommandanten waren de jongelieden Botterweg, Valkenberg, Gorsira en Peterson. Wagencommandant Peterson was ook een uitblinker en kreeg derhalve ook een extra prijs. Eddy Doorenbos, de jongeman zonder vrees — die steeds van het platvorm „gered" werd — moest een troostprijs in ontvangst nemen. Wagencommandant Van de Ham reikte vervolgens aan de heren Doorenbos en De Boer een geschenkje uit als dank voor het vele werk, dat beiden hebben gedaan om de P.S.V.-jeugd in de vacantie bezig te houden. Waarmede een einde kwam aan een zeer geslaagde middag, die o.a. is bijgewoond door de heren Bartels-Daal en Boutmy van de Burger Defensie.

Een, twee, drie, daar ging de kleine Eddy Doorenbos. Met armen en benen wijd uit elkaar suisde hij naar beneden, tijdens de Zaterdagmiddag gehouden brandweerwedstrijden op Mundo Nobo. Met zuurstofmakers voor „redden" de twee spuitgasten de kleine man van het platvorm van de garage.

Suriname-Curacao: 1-3

Curacaose zege door blunders van Killian

Paramaribo. — In een wedstrijd, waarin door toedoen van de backspeler Killian twee doelpunten werden cadeau gegeven, heeft het Curaçaose elftal met 3 - 1 van de Surinamers gewonnen.

Reeds in de tiende minuut van de wedstrijd wist Schoop te scoren na een duel met de achterspeler Promes, die viel, waardoor Schoop de bal vrij kreeg en alleen voor keeper Nijman kwam te staan, die naliet uit te lopen. Het schot van Schoop was zuiver en onhoudbaar (0—1).

Na de pauze, die met deze 0—1 voorsprong voor de bezoekers inging, waren de Surinamers sterker. Nadat Kruin met een prachtschot tegen de onderkant van de lat de stand op 1—1 had gebracht, verwachtte eenieder nieuwe Surinaamse doelpunten. Doch deze bleven niet alleen uit, maar zij vielen juist aan de andere zijde, doordat Killian de Curaçaoenaars een handje ging helpen.

Eerst speelde hij geheel onverwacht en onnodig op keeper Nijman terug, die dit niet had verwacht, met een gevolg dat de bal in het Surinaamse doel rolde (1—2) en daarna maakte hij een ernstige fout bij een hoekschop. Hij kopte, miste de bal echter ten dele en voor Nijman kon reageren verdween ook ditmaal het leer in het Surinaamse doel (1—3).

Men kan zeggen dat — ongeacht de uitslag — de ploegen tegen elkaar opgewassen waren, waarbij de Curaçaose keeper Hato meer werk te doen kreeg dan de Surinaamse doelverdediger Nijman.

ZOON VAN BENNIE CHUMACEIRO IN HET HUWELIJK GETREDEN

Caracas. — Op 25 Augustus j.l. zijn in Caracas in het huwelijk getreden de heer Harold Chumaceiro en mej. Matilde Helena Herrera. De heer Harold Chumaceiro is een zoon van de heer Bennie Chumaceiro, honorair attaché aan de Nederlandse ambassade. Genodigd waren alle vooraanstaande Curaçaoenaars en vele dito Venezolanen.

Kardinaal Schuster overleden

Milaan. — Kardinaal Alfrede Ildefonso Schuster, aartsbisschop van Milaan, is op 74-jarige leeftijd aan een hartaanval overleden. Zijn diocees was met 3.000.000 gelovigen het grootste van Italië. Door zijn dood is een tweede vacature ontstaan in het uit zeventig leden bestaande college van kardinalen.

Kardinaal Schuster is van Zwitserse komaf, maar hij werd in Rome geboren. Zijn vader stierf terwijl hij nog een kleine jongen was en zijn moeder, die zeer arm achterbleef stuurde hem naar de Benedictijnen toen hij elf jaar oud was. Hij werd op 19 jarige leeftijd monnik en promoveerde in de theologie en philisophie aan het Benedictijnse college van Sint Anselm te Rome. In 1917 werd kardinaal Schuster door Paus Benedictus XV benoemd tot hoofd van een nieuw Pontificaal instituut voor Oosterse studies; later inspecteerde hij als Apostolisch Visitor Katholieke seminaries in Italië en tenslotte vormde hij de schakel tussen Paus Pius XI en kardinaal Tosi van Milaan. Toen kardinaal Tosi in 1929 overleed hield de Paus een speciaal consistory, gaf Schuster de rode kardinaalshoed, en benoemde hem tot aartsbisschop van Milaan.

Tijdens de Wieler- en athletiek-wedstrijden, die gisteren in het Suffisant-stadion zijn gehouden, werd A.L. Cranstoun eerste in de 15 mijls-rit.

Recht tot het Hart

— Nergens komt men het woord progressief zo vaak teg enals in de mond van de Christus-vijandige wereld.

Marlene Henriquez tot Miss C.S.C. 1954 gekozen

Lustrum-viering C.S.C. met groots Gala-bal gesloten

Willemstad. — Het Galabal, dat ter gelegenheid van het 35-jarig bestaan Zaterdagavond in de C.S.C. is gehouden, wordt zeker met gouden letters in de annalen van C.S.C. geboekstaafd en zal ongetwijfeld nog lang in de herinnering van hen die dit feest hebben bijgewoond, blijven voortleven. Het is een daverend feest geworden dat tot diep in de nacht, of beter gezegd tot vroeg in de morgen heeft geduurd. Het belangrijkste van de avond was wel de verkiezing van Miss C.S.C. De "Amigoe" schreef er reeds over en de candidate Marlene Henriquez, wier naam reeds verschillende malen genoemd werd, bleek Zaterdag de meest populaire figuur van de club te zijn. Met een overgrote meerderheid van stemmen werd zij tot Miss C.S.C. 1954 gekozen. Haar stemmenaantal heeft zich Zaterdag met ruim tienduizend vermeerderd en als onze lezers de lieftallige en in de C.S.C. zeer gevierde Marlene Henriquez kennen, dan begrijpen zij dat dit geen wonder is.

De Voorzitter van de C.S.C., de heer René Moreno opende de avond met een toespraak, nadat de Wnd. Gouverneur der Nederlandse Antillen, de heer van der Valk, de club betreden had en de Nederlandse en Curaçaose volksliederen ten gehore waren gebracht.

Rede Voorzitter Moreno

De heer Moreno sprak als volgt:

Als Voorzitter van de Curaçaose Sport Club is het mij een groot voorrecht vanavond enige woorden tot U te mogen richten ter gelegenheid van het 35-jarig bestaan van onze sportclub. Het zij mij vergund onze Arubaanse en Curaçaose sportvrienden van ganser harte welkom in ons midden te heten. Bij deze heugelijke gebeurtenis is het voor ons een grote voldoening onze sportvrienden bij ons te hebben opdat zij ook in onze vreugde kunnen delen. Vrienden, wij zijn echt blij dat jullie gevolg hebben willen geven aan onze uitnodiging om deze dagen met ons te komen sporten en feestvieren. Weest verzekerd dat wij het op zeer hoge prijs stellen dat jullie bij deze gelegenheid onze gasten zijn en ik spreek de hoop uit dat jullie zich deze dagen volkomen thuis voelt in ons midden. De deuren van de C.S.C. zullen te alle tijde wagenwijd voor jullie openstaan. Gaarne wil ik tevens van deze gelegenheid gebruik maken om de S.V. Caribe — de CIFM-CSM — de A.T.C. — POC — Asiento — Kwiek — Soc. de Gezelligheid en v. Engelen hartelijk dank te zeggen voor de prachtige bloemstukken (en geschenken) welke wij van hen mochten ontvangen. Wij hebben deze gestes van vriendschap en waardering ten zeerste geapprecieerd. Mijn oprechte dank gaat ook uit naar de zeer vele medewerkers en medewerksters die op de ene of andere wijze hebben bijgedragen tot het slagen van deze viering. Een speciaal woord van waardering aan de groep dames en heren voor de voorbereidingen van het buffet en de prachtige jubileum taart is hier zeer zeker op zijn plaats. Hieruit blijkt wederom overduidelijk hoe groot de liefde voor onze club is.

35 jaren is voor een club een heel lange tijd. Vele van onze leden waren 35 jaren geleden nog niet eens geboren, terwijl andere van toen er helaas niet meer zijn. Het spreekt vanzelf dat er in deze jaren veel is gebeurd. Het ligt niet in mijn bedoeling U een opsomming te geven van wat er allemaal in deze jaren in de C.S.C. voorgevallen is; wij zijn hier vanavond gekomen om te dansen en feest te vieren. Ik moge daarom volstaan met slechts enkele grepen uit ons clubleven te memoreren.

De C.S.C. werd in het jaar 1919 opgericht door enkele tennisliefhebbers op initiatief van wijlen Dr. Ph. de Haseth-Moller. Deze kleine groep, die op het voormalige Bargesbad aan het Rif de tennissport beoefende, vond het nodig om een eigen club te vormen om zodoende met meer animo de sport in het algemeen te oefenen, doch de tennissport in 't bizonder. Velen die toen aan de oprichting van de C.S.C. hebben medegewerkt konden niet beseffen dat hun plannen zulk een vlucht zouden nemen en dat het clubje die zij toen oprichtten zo zou groeien en zulk een hechte plaats in onze gemeenschap zou gaan innemen. Dat de weg naar deze mijlpaal niet zonder ups en downs is verlopen spreekt vanzelf. Er waren tijden van grote slapte doch deze werden gelukkig gevolgd door perioden van sterke opleving en grote activiteit. Het feit dat wij deze week onze 7e lustrum vieren is een onbetwistbaar bewijs dat de C.S.C. een vaste plaats in onze samenleving heeft verworven dank zij het enthousiasme en werklust harer leden.

Ontstaan uit een tennisclub heeft zij zich ontwikkeld tot een belangrijke sportclub die verscheidene sporten beoefent en ook haar sporen ruimschoots op sociaal gebied heeft verdiend. Alhoewel de C.S.C. aan een zeer grote variatie in sport heeft deelgenomen en — zij het in mindere mate — nog deelneemt, is de Tennissport nog steeds de hoofdsport. Het begrip „Tennis" en „C.S.C." is door de jaren heen zo hecht veranderd geworden dat men de C.S.C. in de wandeling ook „De Tennis" noemt.. Met de tennissport heeft de club een waardige en blijvende naam verworven.

Wat de andere sporten betreft kunnen wij ons niet zo fiink op de borst slaan, met uitzondering van Ping-Pong en Schermen. In deze takken van sport, welke vooral de laatste tijd weer druk worden beoefend, hebben wij inderdaad steeds een goed figuur geslagen. Doch het moet mij van het hart dat de animo voor de andere takken van sport — met name Basketball, Softball, Hockey en Atletiek, sporten die wij vroeger met redelijk succes hebben beoefend — totaal uitgestorven is, alhoewel Basketball zo nu en dan een kleine opleving beleefde. Ik wil hedenavond wederom een beroep doen op onze jongere leden om te trachten deze takken van sport nieuw leven in te blazen. Een nieuwe tak van sport — Bowling — deed haar intrede op de club in 1950 en sindsdien wordt een druk gebruik gemaakt van de banen.

Een der hoogtepunten van ons clubleven was ongetwijfeld de tot standkoming van ons nieuw en modern clubgebouw in het jaar 1950. De C.S.C. moest met de tijd mee en in Juli van dat jaar vond de feestelijke opening plaats. De verwezelijking van een ideaal werd volbracht — de C.S.C. luidde een nieuw tijdperk van bloei in.

Het is voor mij uiteraard onmogelijk om de zeer vele namen te noemen van hen die in de loop der tijd zich buitengewoon verdienstelijk hebben gemaakt voor onze club. Het zij mij echter vergund een uitzondering te maken door hier te memoreren dat deze 35 jaren van C.S.C. onafscheidelijk verbonden zijn aan het pioniers werk van Dr. de Haseth-Moller, Sjon Quiqui Capriles, Theo Krafft, Sjon Chachi Daal, Jac. F. Haayen, Henri Kies, Balbiaan Verster, Dick Capriles en later van Frank Chumaceiro, Jo Schrills, Dr. W. H. Winkel, Milton Maduro en Oscar Salas. Velen van hen zijn van ons heengegaan doch hun werk zal bij ons in dankbare herinnering voortleven en zal ons blijven inspireren om de naam van de C.S.C. immer hoog te houden.

Met vertrouwen gaan wij ons volgend lustrum tegemoet in de stellige hoop dat onze club zal blijven bijdragen tot de bevordering van de sport in de Nederlandse Antillen in 't algemeen en op Curaçao in 't bizonder. Moge het ons gegeven zijn onze beste krachten te blijven geven voor de verdere groei en bloei van onze club tot heil van onze leden en onze gemeenschap. En met deze wens, geachte aanwezigen, verzoek ik U met mij Uw glas te ledigen op de verdere vooruitgang van onze Curaçaose Sport Club. Lang leve de C.S.C.!".

En zo was de eindstand. Met een overtuigende stemmenmeerderheid werd Marlene Henriquez tot „Miss C.S.C." gekozen. Mej. Henriquez naast het bord, waarop haar overwinning vermeld staat.

Hiep, hiep, hoera! zeide de voorzitter van de C.S.C., de heer René Moreno, toen hij de kroon op het lieve hoofd van „Miss C.S.C." had geplaatst tijdens het gala-bal op Zaterdagavond. En met hem juichten alle aanwezigen mee. „Miss C.S.C.", met een stralende glimlach op haar gelaat, liet zich door onze fotograaf vereeuwigen.

Gelukwensen van Tivoli

Na de heer Moreno richtte de heer Arends van de Aruba Tivoli Club zich met enige woorden tot de C.S.C.-leden en bood namens zijn club de hartelijkste gelukwensen aan. Spreker zeide dat op Aruba de deuren van de Tivoli Club altijd wijd openstaan voor de Curaçaose sportvrienden. De heer Arends zeide te hopen dat over twee jaar, wanneer de Tivoli Club haar 35-jarig bestaan viert, vele vertegenwoordigers van Curaçao aanwezig zullen zijn.

Vervolgens begon de keurig geüniformeerde Conjunto Cristal zijn repertoire. De benen gingen van de vloer en al spoedig kwam de stemming los. Intussen brachten velen hun stem uit op de candidaten voor Miss C.S.C. Om 11, 12 en 12.30 uur ledigde de feestcommissie de bus en steeds weer werden de leden aangemoedigd hun stem uit te brengen. De heer Ivan Maduro introduceerde zelfs nog de candidaten.

(Vervolg op pagina 2)

De C.S.C.-lustrumviering

(Vervolg van pagina 1)

Wij bemerkten vele belangrijke figuren [illegible] aanwezigheid het [illegible] Galabal [illegible] bij kwamen zetten. Aan de tafel van de Wnd Gouverneur had Dr. [illegible] plaatsgenomen [illegible] Commandeur Bos. Verder [illegible] wij vertegenwoordigers [illegible] P.O.C. en [illegible] De Esso Tennis Club was vertegenwoordigd door de heer [illegible] Prominente figuren uit de [illegible] van het Corps Consulair en [illegible] Marine waren allen gekomen om het grote feest van de C.S.C. luister bij te zetten. Tegen een uur werd de bar voor de laatste maal geledigd en [illegible] was zeer nieuwsgierig naar de uitslag. Marlene Henriquez (in de wandeling noemt men haar ook [illegible]) vertelde ons dat ook zij in spanning verkeerde. En dat lijkt ons zeer begrijpelijk want vanaf de eerste dag stond zij bovenaan de lijst. Maar eventuele vrees om niet gekozen te worden bleek volkomen ongegrond want met een meerderheid van verschillende duizenden stemmen werd Marlene Henriquez tot Miss C.S.C. gekozen.

En het is onnodig te zeggen dat er bij haar supporters grote vreugde heerste. Eenieder was uitgelaten en enthousiast en onder applaus zette Voorzitter René Moreno de kroon op haar hoofd en deed hij de schone candidate het lint om heer schouder waarop stond „Miss C.S.C. 1954". Van de leden ontving zij een prachtig [illegible] waarop dezelfde woorden gegraveerd [illegible] 2 bloemstukken waarvan een van de Tivoliclub kreeg de knappe Miss C.S.C. in haar armen gedrukt. Maar toen kwam de sportieve geest bij haar boven, na de roes van blijdschap dat zij was gekozen; en zij riep haar overwonnen rivale van die avond, Muriel Maduro en gaf haar een van de prachtige bouquetten, welke geste vergezeld ging van een ferme omhelzing.

Voor de microfoon dankte Marlene iedereen voor de eer, haar te beurt gevallen. Zij zeide haar best te zullen doen om de groene kleur van C.S.C. hoog te houden.

Conjunto Cristal, die zoals gewoonlijk uitstekend speelde eiste vervolgens weer eenieders aandacht op met enkele goede nummers. De overgelukkige Miss C.S.C. werd van alle kanten gefeliciteerd met het behaalde succes. De heer Arends van de Tivoli Club merkte nog voor de microfoon op dat de C.S.C.-ers een goede smaak hebben en dat met zo'n schone Miss C.S.C. „niet alleen de deuren van de Tivoli Club, maar ook onze armen open zijn"!

Het dansen werd na de verkiezingsstrijd afgewisseld met prijsdansen. Het was werkelijk geen gemakkelijke taak voor de uit Mevr. Capriles, de heren Din Capriles en Ivan Moreno bestaande jury om uit de vele danspaartjes de beste te halen. Het paar Schriels-Yrausquin ontving de prijs. Wij vernamen dat het niet de eerste keer is dat de heer Schriels een prijs voor het dansen ontving.

Op het terras was intussen een heerlijke smulpartij gaande. Op drie grote tafels stonden schalen met salade en andere culinaire heerlijkheden die de bezoekers lokten. Er is dan ook een goed gebruikt van gemaakt. De prachtige door Mevrouw Selma Curiel vervaardigde taart, die aan de C.S.C. aangeboden was, trok veel belangstelling. De taart stelde een tennisbaan voor en een schermwedstrijd.

Het grote feest op de C.S.C. zal nog lang in ieders geheugen blijven, het was in een woord „af".

Oude garde repatrieert

C. Donker verlaat de Cepim

Emmastad. — Hedenmiddag zal in de Sociëteit Asiento te Emmastad door de employé's van de C.P.I.M. afscheid genomen worden van een bekende collega, de heer C. Donker, die in verband met het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd de maatschappij dezer dagen zal verlaten om van een verdiende pensioen te gaan genieten. De „afscheidsborrel" wordt gegeven om 17.30 uur.

De uittocht van de „oude garde" onder de employé's van de CPIM is reeds enige tijd aan de gang. Geregeld komt men deze dagen de namen tegen van bekende CPIM-ers, die in verband met het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd de dienst van de maatschappij moeten verlaten en naar hun geboortegrond repatriëren. Vele van deze oudgedienden hebben de groei van de CPIM medegemaakt. Velen hebben de bloei in de olie-industrie medegemaakt vanaf die gedenkwaardige dag 38 jaren geleden om precies te zijn op 16 October 1916 toen de Curaçaosche Petroleum Maatschappij (zonder het woord „Industrie"), werd opgericht.

Maar zoals het spreekwoord zegt, er is een tijd van komen en er is een tijd van gaan. En de ouden moeten plaats maken voor de jongeren en het doet ons ook genoegen te zien, dat er tegenwoordig meer en meer Antilliaanse krachten ingeschakeld worden in leidende posities bij onze grote maatschappijen.

Een der hoogtepunten van de kermis was ongetwijfeld het optreden van een dansgroep o.l.v. de heer Do Wormgoor. Gratieus waren de bewegingen der dan seresjes in het Menuet, hartelijk applaus van de zijde van het publiek voor het fleurig en kleurig optreden, dat zo'n succes had, dat de nummers moesten worden gebisseerd.

Gezellige kermis

Vacantieplan daverend uitgeluid

Rustenburgh. — Een kermis zonder Deense hoogvaart, rutschbanen en knallende Koppen van de bekende Kermisjut, zonder griezeltenten, acrobaten en wat het volkse kermis nog meer aan sensationeels weet te leveren, kan op zijn minst even gezellig zijn. Dat heeft de Kermis, als sluitstuk op het Cépim-vacantieplan, overigens ten volle bewezen. Want deze kermis, door de jeugd zelf ontworpen, was er een, die zijn weerga niet kende. En het aantrekkelijkste was wel dat in dit pandemonium van vreugde, behendigheid en prijzen winnen synoniem waren, want er werden heel wat prijzen in de wacht gesleept.

Danjes onder het groene lover

Voorzitter P. Spaan leidde vóór de officiële opening van deze kermis de ere-voorzitter van het vacantieplan, de heer A. van Wordragen met enkele welgekozen woorden in, waarbij hij tevens van de gelegenheid gebruik maakte de directie van de CPIM-CSM van harte dank te zeggen voor de grote steun, die bij de opzet van dit vacantieplan ondervonden werd en zonder welke steun dit vacantieplan nimmer mogelijk geweest zou zijn.

De heer A. van Wordragen sloot hierbij aan en was verheugd te weten dat het vacantieplan geslaagd was. Het was voor hem een genoegen geweest het vacantieplan te openen, nog meer deed het hem genoegen dit stuk jeugdwerk te sluiten in de overtuiging, dat een goed werk werd verricht. Lichamelijk mag het vacantieplan dan wat van de deelnemers gevergd hebben, geestelijk zijn zij in ieder geval zó fit, dat zij met frisse moed het nieuwe schooljaar kunnen binnentreden.

De heer Van Wordragen reikte persoonlijk de vlaggen uit aan de winnende woonwijk Julianadorp.

In de afdeling het ontwerpen van de Kermistenten won Julianadorp met de best geïmproviseerde groep, nl. een spijkerslaande grabbelton. Emmastad sleepte een prijs in de wacht voor de best verzorgde tent.

Maar er vielen nog meer prijzen.

Voor de puzzles, die in de Vacantiepost waren opgenomen, bestond grote belangstelling.

De prijzen vielen als volgt:

Van 9 — 11 jaar: 1) Anneliesje Segaar; 2) Alies de Groot en 3) Huub Schaafsma.

Van 12 — 14 jaar: 1) Katharine Helfing; 2) Bob Rijpkema en 3) Thea Goedendorp.

Van 15 jaar tot ouder: 1) Dini Massink; 2) Leny Kooyman en 3) Nettie Qualm.

Na het officiële gedeelte waren de deelnemers van het vacantieplan in hun element. Werptenten, schiettenten en andere vermakelijkheden waren druk bezocht. Ook de poffertjeskraam ontbrak niet, de koks bewezen hun vak wel te verstaan, gezien de grote hoeveelheden poffertjes, die naar binnen werden gewerkt.

Het Kermisfeest was nà de Zeepkistenrace zeker wel het meest spectaculaire onderdeel van dit vacantieplan. De organisatoren, de heren P. Harnmeyer, W. v.d. Heydt en J. Lange hebben zeker eer van hun werk want toen het sluitingsuur definitief was en de autobussen aan kwamen rollen om de jeugd huiswaarts te vervoeren, vond iedereen het nog veel te vroeg.

Een der hoogtepunten van de kermis mogen wij zeker niet onvermeld laten en wel de dansuitvoering van een groep meisjes o.l.v. de heer Do Wormgoor. In keurige kleding gestoken brachten de meisjes een gracieus menuet en een Curaçaose wals ten gehore. Het applaus was zó nadrukkelijk, dat men er niet aan kon ontkomen deze dansen te herhalen.

EMMASTAD SLAAT JULIANADORP

	Julianadorp	Emmastad
Zwemmen	76	41
Sport	357½	154½
de Schelp	314	297
Puzzle	485	762
Zeepkistenrace	—	24
Schaken	1	25
Vliegeren	—	40
Tenten	144	148
	1377½	1494½

Verkiezingen op Isla ten einde

Emmastad — Op 23, 24 en 25 Augustus j.l. werden er te Emmastad de jaarlijkse verkiezingen gehouden voor vier leden van de C.P.I.M. — Werknemers Advies Commissie. Twee van de drie reglementair afgetreden leden, van Nederlandse nationaliteit, t.w. de heren Cijntje en Allee, hadden zich weer verkiesbaar gesteld, terwijl oud-Voorzitter de heer Th. L. Sambo, zich niet candidaat had willen stellen. De redenen waarom dit bekend W.A.C. lid deze keer niet herkozen wilde worden is ons niet bekend.

De verkiezingen hebben het volgende resultaat opgeleverd. De heren Allee een Cijntje werden herkozen met respectievelijk 687 en 662 stemmen. De heer Melfor kreeg 526 stemmen en ook de heer Camacho werd herkozen met de stemmen van niet minder dan 745 van zijn landgenoten. De heer Melfor is dus de enige nieuw gekozene in de W. A. C. — Verkiezingen 1954.

Met inging van 1 September 1954 is de Werknemers Raad dus als volgt samengesteld:

J. A. Illario, J. M. Cijntje, O. M. Allee en J.A. Melfort (Nederl. Antillen), H. C. Renardus (Surinam), E. Allen (Brits West Indie) en J. F. Camacho (Madeira)

Wij veronderstellen dat de heer J. A. Illario weer tot woordvoerder van de W.A.C. aangesteld zal worden.

Wij wensen de nieuw gekozen van harte geluk met hun verkiezing en hopen dat zij het vertrouwen dat door de Werknemers in hen is gesteld niet zullen beschamen, en altijd waardige vertegenwoordigers van deze werknemers in dienst van onze olie maatschappij eerlijk en oprecht hun belangen zullen dienen.

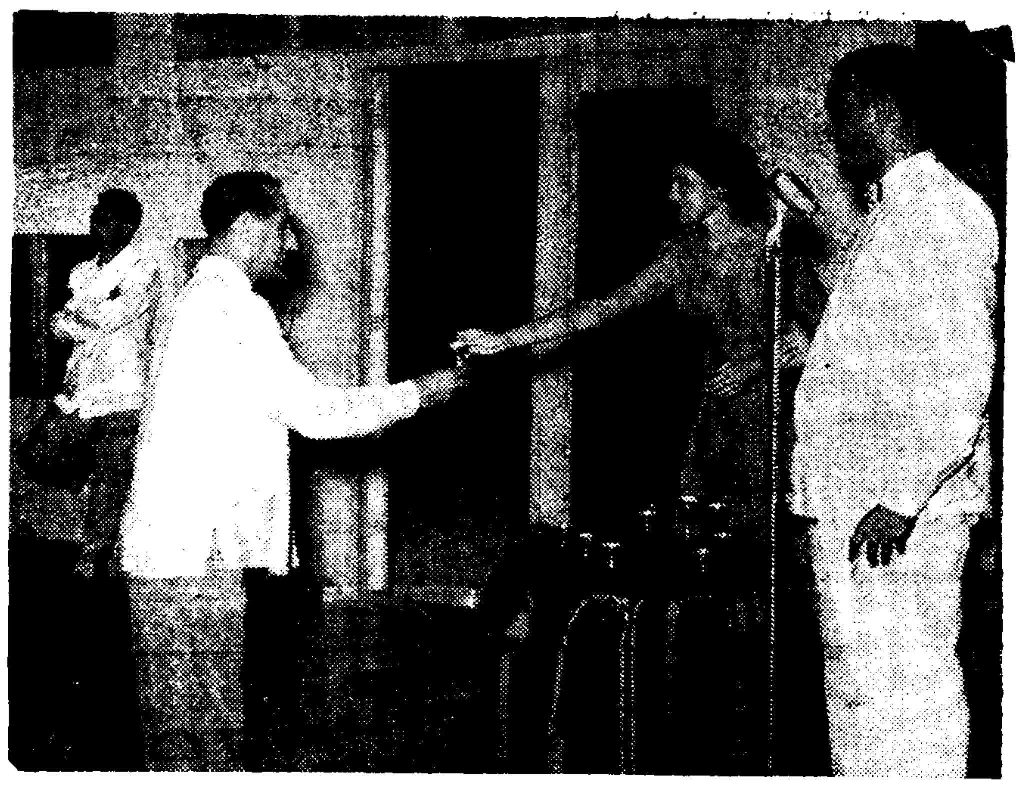
Nieuwe practijk afdeling Cepim artsen

Emmastad. — De nieuwe praktijkindeling van de Medische Dienst van de C.P.I.M. ten behoeve van de employé's in dienst van deze maatschappij, werd op 27 Augustus j.l. bekendgemaakt. Dit als gevolg van de vrij onverwachte overplaatsing van Dr. E. M. Beekman naar Nederland.

Dr. F. H. Ansingh krijgt onder zijn hoede de bewoners van Rio Canario Rust en Burgh, Biesheuvel en Piscaderabaai.

Dr. C. F. Ottevanger krijgt Negropont (waaronder de inwoners van het Hotel Emmastad en Dok Hotel)

Dr. A. C. Blok, Julianadorp en Bullenbaai en *Dr. A. B. Comperts* blijft de huisdokter van de bewoners van Groot Kwartier, Stadsdistricten en overige districten (locale employè's.

Bij de prijsuitreiking van de bekers voor de winnaars van de verschillende sportwedstrijden, die de afgelopen vijf dagen in de C.S.C. zijn gehouden, nam de heer Lenderink de schermprijs in ontvangst voor de C.S.C. De C.S.C. is namelijk winnaar geworden van het Equippe Sabel. Op bovenstaande foto zien wij de Zaterdagavond gekozen Miss C.S.C., Marlene Henriquez, de beker overhandigen aan de heer Lenderink.

Caribe (Aruba) wint basketbal van C.S.C.

Willemstad. — Als slot van een serie sportevenementen ter gelegenheid van de zevende lustrumviering van de Curaçaose Sport Club georganiseerd, is gisteravond op het veld van de C.S.C. een basketbalwedstrijd gespeeld tussen Caribe (Aruba) en C.S.C., die in een 46—25 overwinning voor Caribe is geëindigd. In deze wedstrijd hebben wij mooie en spannende momenten kunnen zien. C.S.C., dat geen sterk basketbalteam bezit, heeft echter gisteren een behoorlijke ploeg in het veld kunnen brengen, die met bewonderingswaardige moed voor een overwinning of tenminste een gelijkspel heeft gestreden. De Arubaanse gasten bleken echter heel wat vlugger en sterker te zijn dan C.S.C.

In de beginne kon C.S.C. de score gelijk doen omhoog gaan doch naar mate de strijd vorderde bleek toch dat de Curaçaoenaars het niet zouden kunnen bolwerken. Toch speelden ook de gastheren een goed spel. Het schieten van beide partijen dwong bewondering af. Opvallende Arubaanse spelers waren de dragers van nummers 7, 14 en 20. De samenwerking van beide partijen was onderling uitstekend. Verschillende malen slipte de bal uit de handen der C.S.C.-ers en soms werd dit een noodlottig. Het is een verdiende overwinning geworden voor Caribe, de eindstand wees 46-25.

De prijsuitreiking

In de ruime zaal van het clubgebouw reikte voorzitter René Moreno na afloop van de basketbalwedstrijd de prijzen uit van des portwedstrijden die de afgelopen vijf dagen op het sportveld van de C.S.C. zijn gehouden. De voorzitter dankte alle spelers hartelijk voor hun medewerking die ongetwijfeld heeft bijgedragen tot 't slagen van het C.S.C.-feest. Ook aan de Arubaanse gasten bracht René Moreno zijn dank.

De uitslagen luiden:

PING-PONG

Heren enkel: Montesant; Dames enkel: Irene Moreno; mixed double: Zita Smit en Manchi Leyba.

SCHERMEN

Equip tabel: CSC.

TENNIS:

Heren enkel: Gerharts; Heren dubbel: Sparento Lampe; Mixed double: C.S.C.

BASKETBALL:

Heren: Kwiek; Dames: Kwiek; Junioren: Kwiek; Heren: Caribe.

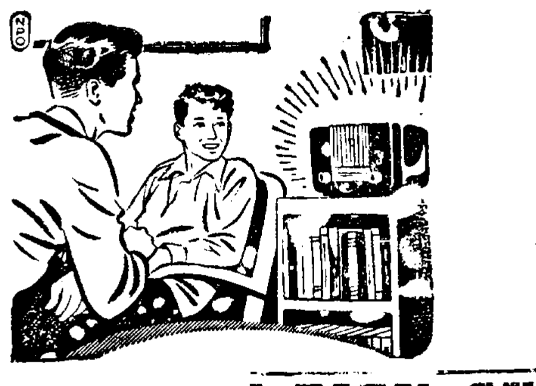
Na de uitreiking zeide de voorzitter dat nu wel een einde is gekomen aan de lustrumviering van C.S.C. doch dat dit geenszins betekende dat allen nu naar huis moesten gaan. Een suggestie die door vele aanwezigen werd gevolgd.

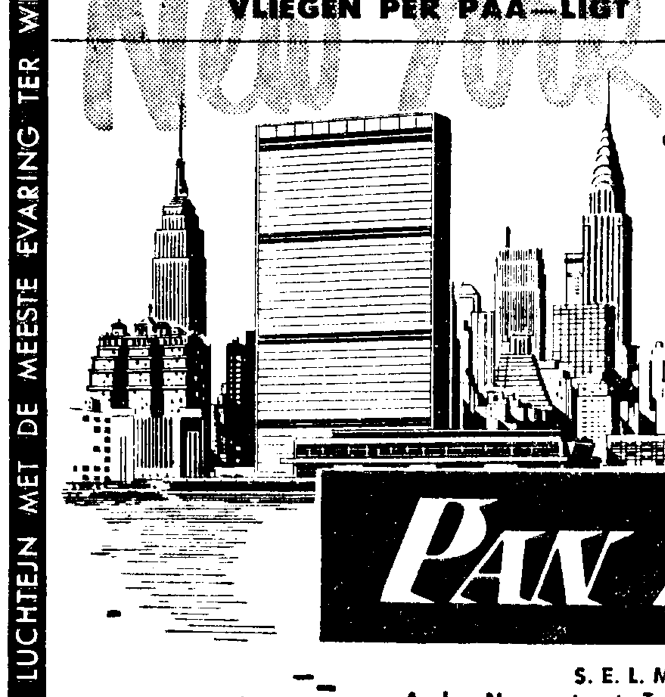
Harris weer wereldkampioen

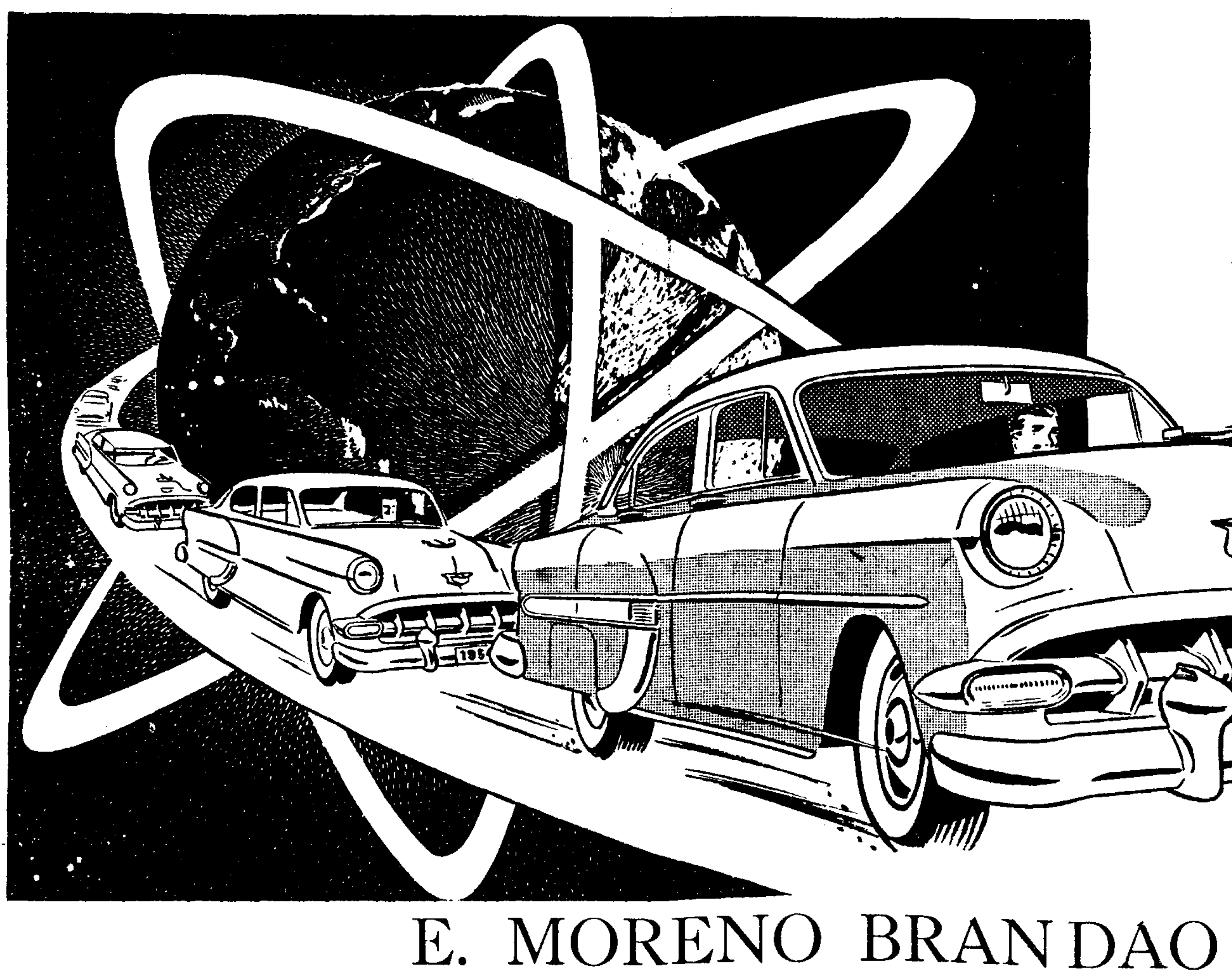
Keulen. — In de finale sprint van de wereldkampioenschappen wielrennen voor profs werd Arie van Vliet naar de tweede plaats verwezen door de Engelsman Harris. In de eerste rit van de finale won Harris met een kwart wiel en in de tweede rit met een halve lengte.

De finale achtervolging amateurs werd gewonnen door de Italiaan Faggin.

In de ritten van de halve finales werd de Nederlander Piet van Heusden uitgeschakeld door de Engelsman Brotherton. De Nederlander Van der Kamp werd reeds in de kwalificatieronde uitgeschakeld.

Een zware dienst is ten einde

De vertrouwde bewakers van het Suez-kanaal keren huiswaarts

Duizenden jaren zijn intrigues geweven om de verbinding tussen Middellandse Zee en Rode Zee

(Bijzondere correspondentie)

Het is op dit ogenblik niet minder waar dan in 1922, dat de veiligheid van de verbindingen van het Britse Rijk in Egypte een vitaal Brits belang vormt en dat de volstrekte zekerheid, dat het Suezkanaal zowel in tijd van vrede als van oorlog open blijft voor de vrije doorvaart van Britse schepen de grondslag is, waarop de gehele strategie van het Britse Rijk berust." Met deze woorden wees Ramsay MacDonald, de eerste socialistische premier van Engeland, in de herfst van 1924 het verzoek af van de Egyptische eerste minister, de Wafdist Zaghlul Pasha, om alle Britse troepen uit Egypte terug te trekken. Nu, bijna dertig jaar later, is de strategische situatie zodanig gewijzigd, dat de conservatieve regering-Churchill accoord gaat met een ontruiming van de Suez-basis in twintig maanden.

Het is waar, de Soedan-kwestie vormt niet meer de hindernis, die de ministers Bevin en Sidiky in 1947 belette tot overeenstemming te geraken. Ook zijn collectieve veiligheidsgaranties in de plaats gekomen van de exclusieve verantwoordelijkheid, die Groot-Brittannië nog in de Tweede Wereldoorlog voor de verdediging van drie continenten droeg. En tenslotte heeft de aanwezigheid van atomische wapens de strategische concepties van duizenden generaties omver geworpen. Maar toch belooft het accoord, dat Engeland en Egypte onlangs hebben getekend, een waardig besluit te worden van de boeiende intrigues, die gedurende enkele milennia zijn geweven om de verbinding tussen de Rode Zee en de Middellandse Zee.

PALMERSTON:

Een „bubble scheme"

Tweeduizend jaar vóór Christus moet zulk een verbinding (via een arm van de Nijl) reeds bestaan hebben. Pharao Necho vatte in de zevende eeuw voor Christus het plan op het vervallen kanaal te restaureren, maar hij staakte het werk, toen een orakel hem waarschuwde, dat hij aldus de weg baande voor de barbaren.

In de winter van 641-'42 herstelde kalief Omar het oude Kanaal der Pharao's. Hij dacht er nog over om een rechtstreekse verbinding tussen de Rode en de Middellandse Zee aan te leggen, maar daar zag hij vanaf, omdat dit de Christenen te veel voordelen zou bezorgen.

In het jaar 776 gaf kalief Aben Jafar al Mansoer opdracht het kanaal weer te dempen teneinde aldus meer kracht bij te zetten aan de blokkade tegen de heilige steden Medina en Mekka. Daarmee eindigde de prehistorie van het Suezkanaal. Bijna elf eeuwen duurde het, voordat Ferdinand de Lesseps in de zomer van 1869 de aandeelhouders van zijn Compagnie Universelle du Canal Maritime de Suez kon meedelen, dat de wateren van de Rode Zee en de Middellandse Zee elkaar hadden ontmoet in de Bittermeren.

Op dat ogenblik hield Engeland zich nog volstrekt afzijdig, voornamelijk omdat de oude Palmerston vast hield aan zijn uitspraak, dat dat hele Suezplan een „bubble scheme" was.

Maar Disraeli, in die dagen door „Punch" afgebeeld als „Mose in Egitto", sloeg in 1875 een grote slag door namens de Britse regering alle aandelen te kopen, die de Egyptische onderkoning in de Kanaalmaatschappij bezat. Het parlement was niet bijeen en daarom zocht Disraeli zijn toevlucht bij baron Rothschild, de man, die, al kauwend op een biefstuk, de vertegenwoordiger van de Britse premier een pakje kon toewerpen, waarin zich de vier millioen Britse ponden bevonden, nodig voor de gewichtige aankoop.

Daarmee waren er echter nog geen Britse troepen in Egypte. Dat kwam pas op 27 Juli 1882, toen generaal Wolseley de opstand van de Egyptische kolonel Ahmed Arabi neersloeg. Op 21 Augustus bereikte hij het voornaamste punt in de latere kanaalbasis, Ismailia. De beslissende slag tegen de nationalistische strijdkrachten van Arabi had plaats op 13 April bij Tel el Kebir. Engeland had vaste voet aan het Suezkanaal en ook al werd Egypte in 1922 bevrijd van het protectoraat, dat de Engelsen er sindsdien uitoefenden, de kanaalbasis bleef Brits.

In 1936 sloten Engeland en Egypte een verdrag, waarbij de aard en de hoedanigheid van deze basis nog eens uitdrukkelijk werden vastgelegd. Dit verdrag werd op 15 October 1951 door Egypte opgezegd.

Voor en na het opzeggen van het verdrag heeft in dat land een spanning geheerst, die in geen enkel opzicht bevorderlijk was voor de stabiliteit van het Nabije Oosten. Daarom is het thans bereikte accoord politiek zo belangrijk. Een van de grote „problemen", die de wereldpolitiek hebben beheerst, staat op het punt te verdwijnen. De nota's, de protesten, de „energieke stappen" zullen voortaan achterwege blijven en aan geen van beide kanten zal, zo is te hopen, in de toekomst nog bloed vloeien.

Maar tegelijk verdwijnt er ook iets vertrouwds, de schijnbaar evidente aanwezigheid van Britse militairen, de serene kalmte van Naafi-canteens langs deze barre woestijnroute. Hoeveel Nederlanders zijn in de afgelopen jaren niet langs dit uiterlijk sluimerende probleem gevaren?

Zij herinneren zich, hoe hun schip behoedzaam is opgestoomd naar Port Said, genoemd naar de onderkoning, die aan De Lesseps de kanaalconcessie verleende, Mohammed Said. De stad is gebouwd op de zandgrond, die door het graven van het Suezkanaal vrij kwam. Vroeger waren hier de moerassen van het Menzaleh-meer.

Reeds op de pier van basaltblokken, die zich ver in de Middellandse Zee, uitstrekt, zijn de eerste verdedigingswerken zichtbaar: een dichte rij betonnen geschutstorens. Rechts van de pier een breed strand met tientallen badkoetsjes. Daarachter de kleurige gebouwen van een met dadelpalmen beplante boulevard. Port Said met zijn rose en lichtgroene hotels, zijn gele en witte theaters is een van de laatste strelingen voor het oog.

Nog even komen de reclames van Simon Artz en Johnny Walker, vervolgens de profane moskee, waar de Kanaalmaatschappij zetelt, en dan het eigenlijke kanaal, de blinkende woestijn, waar de dienst voor de Britse militairen al die jaren een penitentie is geweest, een kwelling van het vlees.

Dit gedeelte van het kanaal maakt een verzorgde indruk met zijn beschoeiing van kleine gele steentjes en kilometerpaaltjes aan stuurboord. Aan stuurboord ligt ook een stoffige asfaltweg alsmede de spoorlijn naar Ismailia, in 1854 door Stephenson gebouwd.

Ondanks de eentonigheid van het landschap is er telkens wat te zien voor de passagiers van de talrijke schepen, maar niet meer voor de militairen. Zij kennen zo langzamerhand alle baggermolens bij name, de traag werkende fellahs wekken hun belangstelling niet meer op, evenmin als de militaire wagens op de asfaltweg. Zij kijken even geïnteresseerd op als een motorrijder voorbij stuift.

Verder naar het Zuiden liggen stoffig-rulle vlakten, van een grauw-gele kleur. Nu en dan passeert men armoedige nederzettingen, waar veel geiten en weinig Egyptenaren temidden van een onbeschrijflijke smeerboel de zon weerstaan. Lappen van een onbestemde kleur zijn aan elkaar gebonden tot tenten; slechts een enkeling heeft iets gefabriceerd van leem en rul woestijnzand. De stations van de maatschappij zijn al uit de verte kenbaar aan de typische bungalowbouw, aan de begroeiing met klimplanten en aan de rode of gele cannae. Kleine fellah-jongetjes roepen „Bye, bye" en knoeien dan weer verder in het kanaalslib.

De basis

Verderop, aan de Oostzijde, ligt El Kantara. Aan de Westzijde begint hier de eigenlijke kanaalbasis. De grens loopt naar de spoorlijn Suez-Cairo in het Zuiden en volgt deze tot aan 31 graden 30 minuten O.L. In El Kantara is, evenals in Port Said, een cantine voor Britse militairen.

Hier krijgt men een beeld van de troosteloze eenzaamheid, die de Britse militairen omringt. De dienst aan het Suezkanaal is nooit gemakkelijk geweest, maar de laatste drie jaar, nadat Egypte het verdrag van 1936 had opgezegd, kregen de „Tommies" het zeer zwaar te verduren. Een enkele keer werd er in de cantines van gegolfd plaatijzer wel eens een amusementsprogramma gegeven, maar heel dikwijls ook werd de voorstelling onderbroken door de alarmsirene. Scherpschutters lagen overal in hinderlaag en men kwam nauwelijks aan verlof toe.

Het Britse opperbevel had de basis eigenlijk al afgeschreven en dientengevolge werd er niets gedaan om de verblijven voor de gezinnen van gehuwde militairen beter bewoonbaar te maken. Duizenden mensen hebben de laatste jaren in tenten gewoond, waarbij vergeleken talrijke fellah's uit de omgeving vorstelijk waren gehuisvest. De tenten bestonden uit lappen stof, die al voor de oorlog in Indië zijn geweven, en, volgens de militaire grappenmakers, werden ze door weinig méér overeind gehouden dan door „bundels maneschijn".

Overal zijn Arabische straatjes, waar kinderen en natuurlijk ook geiten spelen. Een moskee gaat ten dele schuil achter hoog geboomte en op een soort obscure kermistent is het woord „Cinema" te lezen. Een bijzonder kleurrijk gebouwtje, in blauw, goud en rose, draagt fier een kruis. Bij de steigers van de veerpont staat een Engelse M.P. met rode pet te kijken naar een klein inheems meisje met wild roodblond haar, dat gekleed is in een rose jurk, die tot aan haar blote voeten reikt.

Bij El Ferdan is de draaibrug voor de spoorlijn naar Palestina. Het landschap is bar en stemt tot weemoedigheid. Bij een eenzaam station van de woestijnpolitie staat een man, die zijn kameel zadelt. Drie andere dieren liggen vredig te kauwen. Het wordt nu duister. Alleen aan de horizon hangt nog een lichte, oranje-kleurige schemer. De schepen in het kanaal ontsteken hun zoeklichten. De koolspitsen suizen in de stilte.

Eindelijk duikt Ismailia op, gelegen aan de Noord-Westelijke kust van het Timsah-meer. Vlakbij, in Moascar, is het grootste militaire kamp en tevens het Britse hoofdkwartier in Egypte. Fayid, bij het Grote Bittermeer, is het centrum van het gehele commando voor het Midden-Oosten. Van Ismailia is eerst alleen een spaarzaam verlichte voorgalerij zichtbaar, het silhouet van de Mariakerk en een danstentje, alles tussen hoge donkere palmen.

Maar dan ziet men het verlichte residentiegebouw, met in de tuin een herinnering aan de Turkse aanval in 1914: een doorschoten ponton. In de woestijnnacht gloeien de rode lichten van een vliegveld. Een straaljager raast laag over. Statig stapt een kameel in het maanlicht. Hier ligt de Wadi Tumilat, die zich uitstrekt naar het Westen en bij Cairo overgaat in het Nijldal. Men meent, dat de kinderen Israëls hier zijn gepasseerd op de uittocht uit Egypte.

Ten Zuiden van het Timsah-meer ligt een hoogte, die de Jebel Mariam heet. Daar verheft zich een dubbele obelisk ter herinnering aan de verdediging van het kanaal in de Eerste Wereldoorlog. Lord Kitchener moet bij de inspectie van de verdedigingswerken gezegd hebben: „Verdedigt gij het kanaal, of verdedigt het kanaal u?"

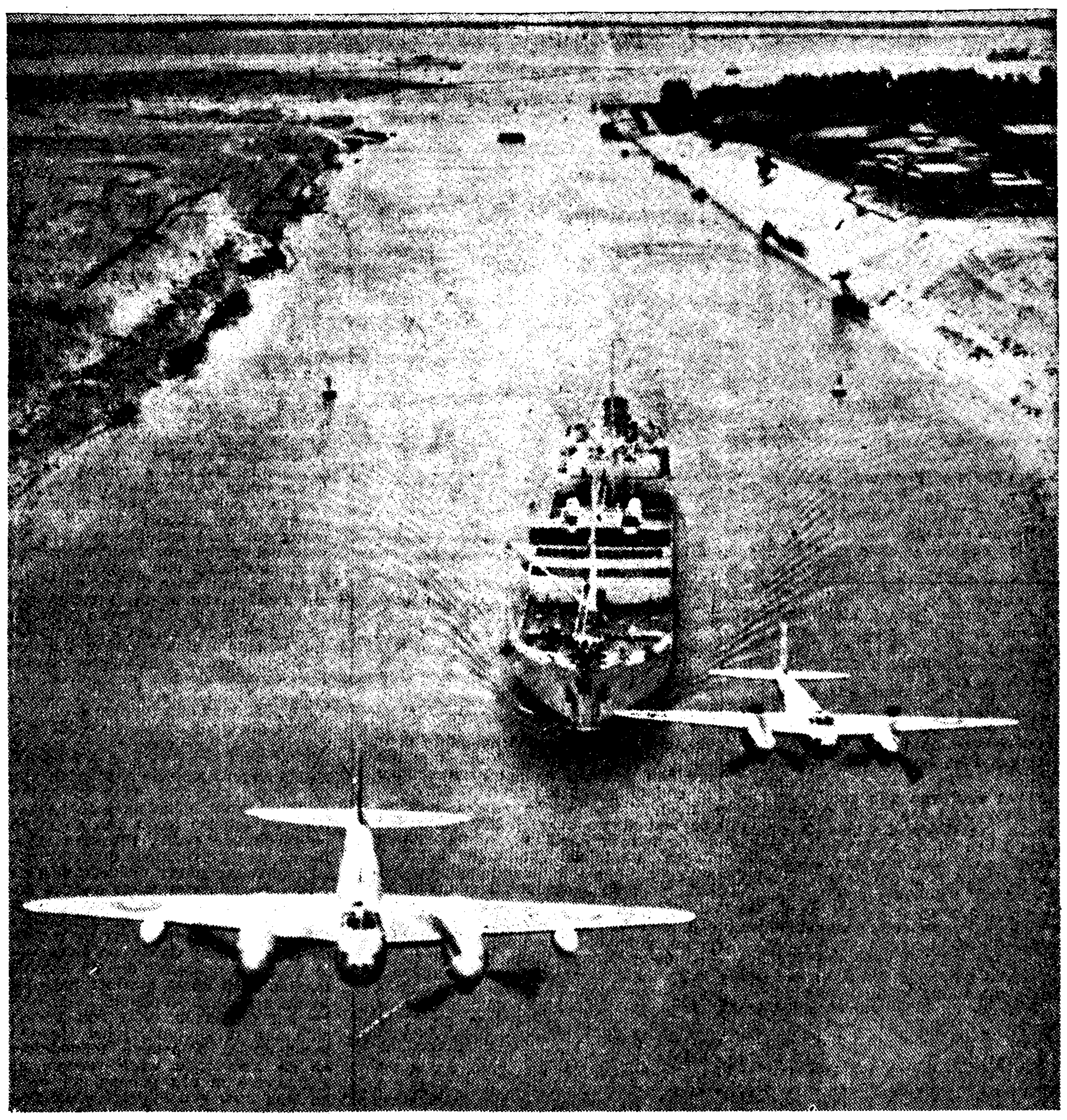
Iets ten Westen van 't kleine Bittermeer ligt nog de bedding van het Kanaal der Pharao's, dat eens de Nijl en de Rode Zee met elkaar verbond, nu verdroogd en bezaaid met zoutkristallen. In deze buurt loopt ook de oude karavaanweg naar Mekka. Eindelijk glijden de eerste gebouwen van de kade van Suez voorbij. Het kanaal wordt veel wijder en het neemt nu de vorm aan van een baai.

Overal zijn de lichtjes zichtbaar van militaire kampementen. Rode en groene bakens flitsen onophoudelijk uit en aan. Een passagiersschip en enkele vrachtboten liggen als drijvende kerstbomen voor anker. Een doordringende stank van bedorven eieren waait over het water aan. De loods gaat van boord. Vaag zichtbaar in het maanlicht verheft zich het sombere massief van de Jebel Ataka. Er worden trompetsignalen gegeven. Overal in de kanaalbasis begeven Britse soldaten zich te ruste. Tachtigduizend jonge „Westelijke imperialisten", zoals zij zichzelf spottend noemen, die nog nooit zo vriendelijk hebben gedacht over hun minister van oorlog als in deze dagen.

„Gala, Gala!"

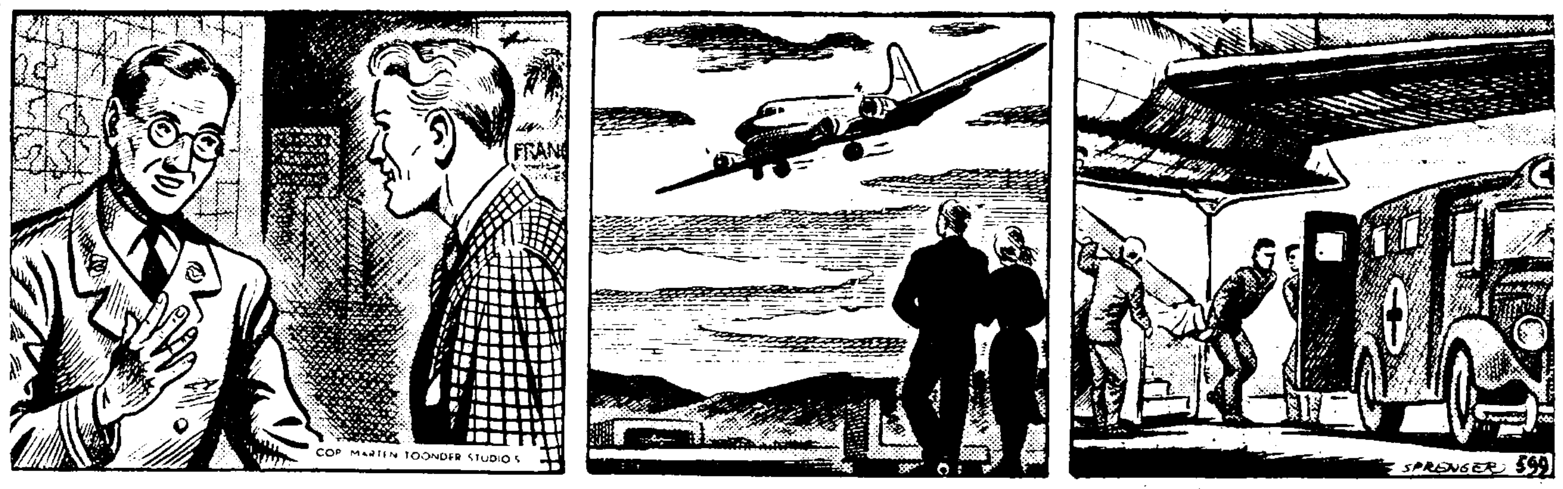
In Caïro en Port Said zal het niemand moeilijk vallen om in deze dagen althans één woord van de landstaal te leren: „Gala." Het staat in prachtige sierletters op spandoeken en publicatieborden, de kranten hebben er een voorliefde voor en de Egyptenaren schreeuwen het elkaar op straat toe: „Gala, gala." En het betekent: „Evacuatie". Het is een triomfkreet en de Egyptenaren gebruiken het bovendien als een voorwendsel bij uitnemendheid om elkaar de hand te schudden en elkaar iets te drinken aan te bieden. Het enthousiasme was zo groot, dat de regering-Nasser nu een verbod heeft uitgevaardigd tegen het organiseren van optochten en demonstraties.

„De bevolking heeft thans voldoende gelegenheid gehad op uitbundige wijze uiting te geven aan haar vreugde", aldus de kille bekendmaking van het militair bewind in Caïro.

Dit is het beeld van het Suezkanaal, dat voortaan, althans in normale tijden, tot het verleden zal gaan behoren: Britse vliegtuigen op een patrouillevlucht ter hoogte van Ismalia. Op de achtergrond het Timsah-meer

Avonturen van PILOOT STORM

599. — Het was Piloot Storm's bedoeling een plaatsje te vinden aan boord van een der H.L.L.-kisten, die de dienst onderhielden tussen Schiphol en New-York en dagelijks Prestwich aandeden.

De passage-klerk kon hem slechts weinig hoop geven, daar alle vliegtuigen volkomen volgeboekt waren. Er was echter een speciale vrachtkist van de H.L.L. gestart voor New-York, om nieuwe motoren te halen voor een Stratocruiser, die op Schiphol in de reparatie stond. Daarin zouden Arend en Sandra zeker een, zij het minder comfortabel, plaatsje kunnen vinden. Niet lang daarna kwam de Douglas-machine binnen en alles leek op rolletjes te zullen verlopen. Het vliegveld had even tevoren echter een dringend verzoek om doktershulp ontvangen van het naderende toestel, daar de gezagvoerder onderweg plotseling onwel geworden was. De tweede piloot had het commando overgenomen. Zodra de machine stilstond, reeds een ambulance-wagen aan en zonder verwijl werd de bewusteloze captein weggevoerd naar het dichtsbijzijnde hospitaal.

Boren is riskant

Niet alles olie wat er blinkt

New York. — Hoe riskant, ondanks alle technische methoden, het petroleumbedrijf blijft, tonen de jongste Amerikaanse cijfers. In de eerste zes maanden van 1954 werden in de Verenigde Staten 25.900 nieuwe boringen verricht (in het eerste halfjaar van 1953: 23.200). Het resultaat was: 14.600 olie, 1.850 natuurlijk gas en 9.450 „droog". Meer dan één derde was dus een mislukking.

Aanmerkelijk gunstiger waren de resultaten in geheel nieuwe gebieden, alwaar 5.250 boringen werden verricht. Hiervan leverden 14% olie, 3% gas en 83% bleef droog. Deze cijfers wijken weinig van vroegere jaren af.

Legaat baart problemen

Hereford. — In het plaatsje Hereford in Engeland zit men met een moeilijk probleem. Onder een aantal vrouwen moet een legaat van NA ƒ 150.000 worden verdeeld, maar niemand weet die vrouwen te vinden.

De kwestie is namelijk, dat het geld is nagelaten door een kruidenier, die bepaalde, dat het verdeeld moest worden onder „de vrouwen, die door een slechte gezondheid of hoge leeftijd niet in staat zijn in haar onderhoud te voorzien en.... niet behoren tot de arbeidersklasse".

De gemeenteraad zoekt nu naar een definitie van het begrip arbeidersklasse.

De jeugd en het verkeer

Onderwijzend personeel heeft verantwoordelijke taak

's-Gravenhage. — De minister van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen heeft het volgende rondschrijven inzake verkeersonderwijs gericht tot de besturen der scholen.

„De wijze, waarop het wegverkeer, in het bijzonder na de oorlog, zich ontwikkelt, vervult mij met grote zorg. In het verkeer valt immers een daling van het verantwoordelijkheidsgevoel en een toenemende onevenwichtigheid, achteloosheid en gebrek aan zorgvuldigheid ten opzichte van de naaste te constateren. Het aantal verkeersongevallen in 1953 bedroeg 85.243, het aantal doden 1287 en het aantal zwaargewonden 13.736. Uit de politierapporten blijkt, dat zeer vele verkeersongevallen moeten worden toegeschreven aan:

a. onbekendheid met de verkeersregels.

b. karakterfouten als onvoorzichtigheid, onbeleefdheid, ongeduld, onbeheerstheid, gebrek aan discipline en verantwoordelijkheidsbesef. Hoewel in de eerste plaats de ouders de plicht hebben hun kinderen op te voeden tot goede weggebruikers, komt niettemin een belangrijk gedeelte van de verkeersopvoeding voor rekening van het onderwijzend personeel.

Naar mijn mening kan en mag de school zich aan de taak, die te dezen op haar rust niet onttrekken. Ik moge U dan ook dringend verzoeken aan het doen geven van verkeersonderricht op de onder het bestuur staande school (scholen) de nodige aandacht te schenken. Het belang hiervan voor de opgroeiende jeugd behoeft geen nader betoog. In de eerste plaats zal voldoende zelfsdiscipline moeten worden aangekweekt. Daarnaast verdient het onderwijs in de verkeersregels sterk aanbeveling. Leermiddelen voor dit onderwijs zijn in de handel in ruime mate verkrijgbaar.

Het verbond van verenigingen voor veilig verkeer, Servetstraat, te Utrecht is gaarne bereid hieromtrent van advies te dienen".

Kerkelijk leven in Oost-Duitsland op peil

Evanston. — Bisschop Otto Dibelius van Berlijn heeft op het congres van de Wereldraad van Kerken te Evanston verklaard, dat het geloof niet achteruit gaat in Oost-Duitsland. Integendeel, men staat daar vaster in het geloof dan in het Westen. Hij pleitte voor voortzetting der oecumenische hulp aan Oost-Duitsland, waar 15 millioen protestanten zijn. Als het kerkelijk leven voor deze mensen teloor gaat, aldus de bisschop, komt het gehele protestantisme in Europa in gevaar.

De Koreaanse geestelijke Shin Hong Mjoeng zeide, dat Korea niet zonder hoop is. De christelijke kerken groeien enorm en in omstandigheden, die normaliter wanhoop zouden wekken, zegeviert de christelijke hoop.

Mej. Madeleine Barot (Frankrijk) drong aan op de volledige gelijkschakeling van mannen en vrouwen in het kerkelijk leven. Zij stelde voor de naam van de commissie inzake het leven en werken van vrouwen in de kerk, waarvan zij secretaresse is, te wijzigen in „afdeling betreffende de samenwerking van mannen en vrouwen in kerk en maatschappij".

De tijd van het agressieve geminisme is voorbij, zo meende Mej. Barot. Thans wensen de vrouwen niet meer aan de mannen gelijk te zijn, doch zij zijn er zich van bewust, dat zij als vrouwen op haar wijze volledig haar bijdrage kunnen leveren.

VERS VAN DE PERS

Focus nr 17.—
Uitgave: Focus, Bloemendaal

Wij ontvingen de 17-de aflevering van het Nederlands fototijdschrift „Focus". Wij treffen een artikel aan over George Eastman (vervolg), voorts tal van boekenrecensies, nieuwe producten uit de foto-industrie — merken, die hier niet courant zijn — de bekende rubriek „Breken en Bouwen" alsmede een rubriek Octrooinieuws.

Hierin kunt U lezen, dat, wanneer de nieuwe vindingen het „doen", de camera van straks er uit zal zien.

Nieuw speelgoed

De gehele sterrenwereld heeft dit kleine meisje uit New York tot haar beschikking in de glimmende bol, die naast haar staat, en al de sterrenbeelden gaan voor haar schijnen door een simpele beweging aan een schakelaar. Een van de vele nieuwe stukken speelgoed, die op de Amerikaanse markt worden gebracht. Dit miniatuur-planetarium is in feite een plastic bol met kleine gaatjes er in, waardoor de sterrenbeelden op de wanden van de kamer worden geprojecteerd. Er hoort nog een boek over sterrenkunde bij en het geheel kost maar een kleine zestig gulden....

Amerika streeft naar atoombank

New York. — In een bericht uit Washington aan de „New York Times" vandaag wordt gezegd, dat de Verenigde Staten besloten hebben door te gaan met de plannen voor een internationale bank voor de atoomenergie, zelfs in dien Rusland in zijn weigering om hieraan deel te nemen, blijft volharden. Nochtans blijft men in Washington van oordeel, dat voor Rusland in enig internationaal orgaan onder auspiciën van de Verenigde Naties voor het vreedzaam gebruik van atoomenergie een plaats moet worden ingeruimd.

Socialistische partij is voor EVG

Parijs. — Het bestuur van de Franse socialistische partij heeft de 104 socialistische afgevaardigden in de Nationale Vergadering aangespoord voor het E.V.G.-verdrag te stemmen. Ook dreigde het bestuur een lid met schorsing wegens het uitbrengen van een rapport, dat zich tegen het verdrag uitspreekt.

De opwekking, die speciaal gericht was tot de 59 socialistische afgevaardigden, die te kennen hebben gegeven niet voor het verdrag te zullen stemmen, legde er de nadruk op, dat, indien de E.V.G. niet wordt bekrachtigd, de Westelijke solidariteit in het gedrang zou komen en de weg geopend worden voor de oprichting van een onafhankelijk Duits leger. Het bestuur waarschuwde Jules Moch, de socialistische rapporteur van de commissie van buitenlandse zaken der Vergadering, dat het zich zal beraden over de mogelijkheid van zijn royering als lid, indien hij zich niet van het rapport distancieert.

Londen. — Het Russische communistische partij-orgaan „Prawda" bestempelde vandaag de voorgenomen Zuidoostaziatische Verdragsorganisatie als „een bedreiging van de vrede en veiligheid van de Aziatische volken". India, Birma, Ceylon en Indonesië, die hebben geweigerd aan de beraadslagingen over de organisatie deel te nemen, hadden „de juiste koers gevolgd, aldus het blad, dat door radio-Moskou werd aangehaald.

Tussen neus en lippen

Juichende olifanten

Een groep jonge olifanten, die met het s.s. Lekkerkerk werden vervoerd, kregen zo'n last van zeeziekte, dat zij in Genua van boord moesten worden gehaald. De kapitein van het schip vreesde n.l. dat zij het zouden besterven. Hoezeer de olifanten deze vrees deelden, bleek, toen zij de vaste wal onder de voeten hadden, want zij begonnen van blijdschap te dansen en te trompetteren als uitgelaten carnavalvierders. De dieren, die bestemd zijn voor verschillende dierentuinen en circussen, hebben hun reis per trein voortgezet.

Eet smakelijk

Een bandiet, gewapend met een ploertendoder, bedreigde te Miami een zekere mevrouw Myrtle Sokey. Gewillig stelde de dame hem haar twaalfuurtje ter hand en de man, menende, dat er bankbiljetten in het pakje zaten, maakte er zich opgetogen mee uit de voeten.

Boekhouding

Een man te New Castle moest aan de rechter bekennen, dat hij sinds 1946 niet minder dan 681 keer in een hotel had gelogeerd zonder de rekening te betalen en in 238 gevallen de kamers van andere logeergasten met succes had geplunderd. Er viel niets te loochenen, want hij had nauwkeurig boek gehouden van zijn „verdiensten". Het bleek, dat hij van een en ander ongeveer 24.860 gulden inkomen had genoten. Hij kreeg vier jaar.

Oud maar dapper

Het oudste lid van de Deense verzetsbeweging onder de tweede wereldoorlog is de thans 95-jarige mevrouw Marie Andersen uit Bodilskes op het eiland Bornholm. In 1944 had zij op haar kleine boerderij bij het plaatsje Nexoe verschillende onderduikers, n.l. vier Nederlanders, die dwangarbeid voor de Duitsers hadden moeten verrichten, twee Amerikaanse piloten en een aantal Denen. Toen de Gestapo kwam om haar boerderij te doorzoeken, werd zij woedend en zei, dat zij zich met hun eigen zaken moesten bemoeien en moesten maken, dat ze wegkwamen. De Duitsers bleken zodanig door haar „Schnauzen" geïmponeerd, dat zij onverrichterzake heengingen. Na de oorlog ontving het dappere oudje een schriftelijke dankbetuiging van Eisenhower.

SPAANSE pers over de Unie-ontbinding

Hoofdartikelen in de bladen „YA" en „ABC"

(Van onze correspondent in Spanje).

Spanje, dat zelfs reeds lang geleden een overzees rijk verloor, waarin de zon niet onderging — en door „verlichte" historici met de vinger werd nagewezen, omdat het het niet bijeen wist te houden — volgt met begrijpelijke belangstelling het met de laatste wereldoorlog ingezette ontbindingsproces van de koloniale rijken van andere Europese mogendheden. Zo hebben enige der vooraanstaande dagbladen uitvoerige hoofdartikelen gewijd aan de ontbinding van de Unie. Het zij vooropgezet, dat wij er niets in gelezen hebben, dat op leedvermaak duidt, integendeel.

Wanneer het grote katholieke dagblad „YA" tot besluit van zijn artikel schrijft: „aldus eindigt een Rijk, dat vanaf de zeventiende ceuw werd opgebouwd op handelsfactorijen, zonder dat in een zo lang tijdsverloop de Indonesische archipel, in tegenstelling met die der Philipijnen, een type van leefwijzen en cultuur naar Europees voorbeeld, aannam; Indonesië blijft een land, geestelijk evenzeer verbrokkeld als aardrijkskundig"..... dan wil het slechts een historisch gegeven constateren en geen hoge borst opzetten. Het lijkt zelfs op bescheidenheid dat de hoofdredactie niet verwijst naar Ibero-Amerika, waarover Spanje weliswaar sinds lang de souvereiniteit verloren heeft, maar waarop het onuitwisbaar het stempel van de Spaanse vorm van Europese cultuur achter heeft gelaten: „moeder van vele naties". Maar bij deze vergelijking komen dan ook twee ver van elkaar afwijkende opvattingen van „kolonisatie" in 't geding. Overigens schrijft het Madrileense blad overwegingen neer als: „Zelfs niet met Engelse hulp (!!) heeft Nederland, na de door de Japanse bezetting teweeggebrachte ontwrichting, zijn wet en heerschappij weer weten op te leggen; na vier jaar strijd zag Nederland zich gedwongen met de inheemsen in 1949 het verdrag aan te gaan, waarbij de kolonie haar onafhankelijkheid verwierf."

Geen woord over de doorslaggevende Amerikaanse druk. Van de unie-ontbinding schrijft het blad, dat deze veeleer een eind maakt aan een toestand van diplomatieke spanning dan aan een daadwerkelijke unie en het voorspelt Nederland belangrijke winst voor handel en industrie uit de ontbinding.

Vijf conclusies

Meer — schrale — troost zou de in zijn nationale eigenliefde door de Indonesische gebeurtenissen gekwetste Nederlander kunnen putten uit het hoofdartikel van het monarchistische officiersblad „A.B.C."

De hoofdredactie trekt uit de met de Unieontbinding bezegelde ontwikkeling de volgende goeddeels wel van een ware kijk getuigende, lessen. Ten eerste: het koloniaal regiem, hoe welwillend ook, stoot op de vijandelijkheid niet van de massa's, doch van de semi-intellectuele inheemsen, die naar hoge politieke, diplomatieke en militaire posten verlangen en waarschijnlijk naar de mogelijkheid vette zaken te doen. Ten tweede: Japan heeft de oorlog niet volkomen verloren. Het kan met voldoening constateren, dat het bereikt, dat, zo het zelf Zuid-Oost-Azië niet kon bezitten, de blanke mogendheden er evenmin uit verwijderd worden. President Ahmed Soekarno was een van de Japanse „Quislings". Ten derde: het Noord-Amerikaans anti-kolonialisme heeft, zij het ter goeder trouw, verschillende fouten gemaakt en de positie en het prestige van het Westen in andere werelddelen, bijzonderlijk Azië, verzwakt. Indien dankbaarheid een deugd der naties was, zou de regering van Djakarta aan haar onderdanen zich resoluut op de Ver. Staten moeten oriënteren, daar zij daaraan hun vrijheid danken, „indien men aldus het chaotisch regiem kan kwalificeren, dat de specerijeilanden (sic) thans genieten." Ten vierde: er was veel optimisme voor nodig om te menen, dat men met de toekenning van de onafhankelijkheid aan de gewezen koloniale volken, een uitstekende anti-communistische belegging verrichte. De werkelijkheid is anders: met uitzondering van de conservatieve Pakistaanse republiek kan het Westen op geen enkele van de landen, waarvan het al te edelmoedig afstand heeft gedaan, rekenen. Ten vijfde: het overbevolkt Europa kan niet leven zonder de hulp van andere continenten. Het enkele jaren geleden nog door allen benijde Nederland ondervindt vandaag grote moeilijkheden om werk en voedsel te verschaffen aan zijn kinderen, zodat velen moeten emigreren, alsof het arme Slowaken, Hongaren of Dalmatiërs waren. (?)

Tot besluit schrijft het blad als volgt. „De arbeid van driehonderd jaren, door de Nederlanders verricht met goede trouw, verdraagzaamheid en doeltreffendheid, is teniet gedaan door de verzwakking van Europa, de actie der Japanners en het anti-kolonialistisch credo der Ver. Staten."

Aartsbisschop Makarios predikt het woord van verzet

Nicosia. — Het Hoofd van de Grieks Orthodoxe Kerk op Cyprus, aartsbisschop Makarios, heeft voor de derde achtereenvolgende maal onder grote belangstelling vanaf de kansel tegen de Engelse politiek inzake Cyprus geageerd. Volgens hem hebben de Britten de bewoners van het eiland veroordeeld om „als slaven te worden geboren en in slavernij te sterven". In strijd met de anti-opruiingswetten, die in deze Britse kolonie gelden, eiste de aartsbisschop wederom het tot stand komen van een unie tussen Griekenland en Cyprus.

De Griekse regering heeft inmiddels haar leedwezen betuigd over het tot ontploffing brengen van een staaf dynamiet in de tuin van het Britse consulaat te Canea op Kreta. Het was niet mogelijk geweest de schuldigen op te sporen.

Bern. — De 16-jarige Hugo R. van der Leek uit Amsterdam, die met zijn ouders met vacantie in the Engadin (Oost-Zwitserland) was, is in de omgeving van Silvaplana van een 3-meter hoge rots gestort en op slag gedood.

Overstromingen en aardschuivingen in Europa

Londen. — Uit verschillende streken worden overstromingen en aardverschuivingen gemeld als gevolg van het onweer, dat Europa de afgelopen dagen teisterd.

In Noord-Italië werden reddingsploegen door storm gehinderd bij het zoeken naar twee Oostenrijkse alpinisten, die reeds zes dagen in de Mont Blanc vermist worden.

Uit andere Europese steden wordt het volgende gemeld:

Kiel: De brandweer was de ganse dag in de weer om water weg te pompen uit ondergelopen zolders. Verschillende wegen en spoorlijnen staan in Noord-Duitsland blank. Ongeveer 800 stuks vee moesten uit overstroomde weidegronden nabij Husum worden verwijderd.

Parijs. De sneeuw ligt in de Pyreneeën tien centimeter dik na een sneeuwstorm, die de gehele nacht en overdag woedde. In Parijs viel er regen evenals in de meeste andere steden in het Noorden.

Brussel: De Belgische badplaatsen zijn vrijwel leeggestroomd als gevolg van zware regen in de afgelopen 24 uren.

Bern: Vele wegen in Zwitserland zijn nog steeds geblokkeerd door grondverschuivingen en watersnood. Het Zwitserse Rode Kruis heeft hulp aangeboden aan de slachtoffers van de overstromingen.

Oslo: Vreemd genoeg heerst er in Oslo een hittegolf. De zon schijnt warm neer uit een wolkenloze hemel. Men verwacht, dat dit warme weer zal aanhouden.

Europese athletiek kampioenschappen
Rus slaat verkeerde richting in en verspeelt titel

Bern. — Te Bern zijn de wedstrijden begonnen om de Europese athletiekkampioenschappen. De Nederlander Saat won zijn serie op de 100 meter in 10.9 sec. De Nederlander Rulander werd tweede in de serie 100 meter. Beide Nederlanders plaatsten zich in de volgende ronde.

Het marathonkampioenschap werd gewonnen door de Fin Karvonen in 2 uur 24 min. 51,6 sec. De Rus Filin was kort voor de finish de verkeerde richting ingeslagen, waardoor hem de titel ontging. De jury d'appèl besloot ook hem een gouden medaille te overhandigen, hoewel Karvonen de officiële Europese kampioen blijft. De Nederlander Van der Zande eindigde op de zevende plaats in het eindklassement met 2 uur 29 min. 19.2 sec..

Op de tweede dag van de Europese atheltiekkampioenschappen won de Rus Scherbakov de hinkstapsprong met 15.90 meter.

De Tsjech Dolezal won de 10 km snelwandelen in 45 min. 1.8 sec.

De Engelse athlete Jean Desforges won het verspringen dames met 6.04 meter.

De Duitser Fuetterer won de 100 meter heren in 10.5 seconden voor de Fransman Bonnino met 10.6 en de Brit Ellis met 10.7 seconden. De Nederlander Saat werd zesde in 11.1 seconden.

Onder-scheiding voor Vittoria de Sica

Onlangs is op een feestelijke bijeenkomst te Milaan Vittorio de Sica bekroond, niet zozeer omdat hij de maker is van een aantal superieure films, doch veeleer omdat hij in een reeks films als speler is opgetreden.

Een kwarteeuw geleden

PANIEK OP DE NEW-YORKSE BEURS LUIDDE WERELDCRISIS IN

Is een economische catastrofe voorspelbaar?

(Bijzondere correspondentie)

De economische crisis, die in het najaar van 1929 het eerst op de New-Yorkse Beurs aan de dag trad, en zich daarna over de hele wereld uitbreidde, kwam voor de man-in-the-street, zowel als voor de economisch deskundige geheel onverwachts. Op het ogenblik waarop de wereld zich na de eerste wereldoorlog in een toenemende welvaart begon te koesteren, welke economen aanleiding gaf te voorspellen, dat de cyclus van regelmatig wisselende hoogconjunctuur en depressie voorgoed tot het verleden behoorde, stond men aan de rand van een bankroet, waarvan tot de dag van vandaag de ware oorzaken nog niet zijn ontdekt. Plotseling en zonder voorafgaande waarschuwing begonnen de beurstikkers van New York tot San Francisco een reeks cijfers uit te stoten, waardoor de illusies van millioenen werden vernietigd en een einde kwam aan een tijdperk van welvaart, hetwelk men het begin van gouden eeuwen had gedacht. De tovenaars van Wall Street kwamen ineens tot de ontdekking, dat het traditionele konijn niet in de hoge hoed zat. Zoals de uitbarsting van de vulkaan de Krakatau, in Augustus 1883, over de gehele wereld werd gevoeld en het jaren duurde voordat het stof was neergestreken, had de New-Yorkse beurskrach van October 1929 consequenties, die tot in de uithoeken van de aarde werden waargenomen en verliepen jaren, voordat de laatste golven tot bedaren waren gekomen.

De grote beurs-krach

In de zomer en in de winter van 1928 en in het voorjaar van 1929 hadden zich enkele malen donkere wolken samengepakt boven Wall Street. De aandelenmarkt was enkele malen afgebrokkeld, doch had zich telkens voldoende hersteld om de indruk te wekken, dat de financiële positie van het land gezond was. Zij, die van de gelegenheid hadden geprofiteerd en gekocht hadden op het ogenblik, dat de aandelen zakten, waren telkens in het gelijk gesteld, wanneer de markt geleidelijk wederom aantrok. Toch duidde de enorme schommeling, welke bijvoorbeeld in de staalindustrie was te zien — waar in een tijdsverloop van enkele weken de noteringen varieerden van 261¾ tot 204 — op een onzekerheid, welke in Wall Street nog nooit vroeger was waargenomen. Op Maandag 21 October 1929 was de markt weinig prijshoudend. Op Dinsdag 22 October trad een licht herstel in, als gevolg van een optimistische uitspraak van Charles E. Mitchell van de National City Bank. Doch dit waren de laatste normale uren. Talrijke noteringen raakten op drift en de situatie zag er somber uit. Op Woensdag 23 October was de toestand ernstig. De omzet bereikte het fantastische cijfer van zes millioen aandelen en toen om drie uur in de namiddag de beurs sloot, was de tikker honderd en vier minuten met zijn noteringen achter. De New-Yorkse filialen van de Federal Reserve Bank hadden die dag aan de makelaars ongeveer zes milliard dollar voorgeschoten, hetgeen ongeveer eenderde meer was dan het jaar tevoren in het gehele land in circulatie was geweest. Doch ondanks deze injectie was de markt blijven afbrokkelen en leek het alsof alle kleine en grote investeerders tegelijkertijd hadden besloten hun aandelen van de hand te doen. Maar misschien zou de volgende dag een herstel inzetten!

24 October, de Zwarte Donderdag

Op de thans gedenkwaardige Donderdag, 24 October 1929, opende de markt tamelijk prijshoudend, doch met een geweldige hoeveelheid. Vele, in de officiële noteringen opgenomen aandelen, vertoonden enige verbetering, en de handel had een normaal verloop. Totdat plotseling, kort na tien uur, het ongelofelijke gebeurde. Duizenden aandelen werden op de markt gegooid en er werd niet langer geboden. Op de makelaarskantoren in het gehele land was men met stomheid geslagen. Waar ter wereld kwam deze zondvloed van verkooporders vandaan? Van de oostkust tot aan de westkust leek plotseling een liquidatie-vlaag te zijn losgebarsten. Honderdduizenden aandelen werden tegelijkertijd op de markt geworpen, waarnaar niemand een hand scheen te willen uitsteken.

Kort na twaalf uur die middag verzamelden zich onopvallend de directeuren van de vijf grootste banken van New York in de kantoren van J. P. Morgan & Company op de hoek van Broad Street en Wall Street. Zodra op de beurs het gerucht doordrong, dat de bankiers aan het confereren waren, kwamen de prijzen tot rust. Spoedig begonnen deze zich zelfs te herstellen. Staal bereikte weer het peil, waarop die ochtend was geopend. Om half twee wandelde Richard Whitney, de vice-president van de New-Yorkse Effectenbeurs, naar de staalhoek met een aanbod van 205 voor 25.000 aandelen. Kort te voren was tegen 193½ verkocht. Binnen enkele minuten bood Whitney voor een waarde tussen de twintig en dertig millioen dollar in verschillende hoeken van de beurs. Het was duidelijk, dat niemand tot dergelijke reusachtige aankopen in staat was, zonder de steun van de bankiers, waarvan Morgan de leiding had.

Deze wanhoopsdaad boekte succes. Het vertrouwen keerde weer. De beurs sloot prijshoudend en in totaal gerekend, bedroegen de verliezen niet meer dan tien punten. Om zeven uur die avond klikten op de makelaarskantoren nog de beurstikkers. De omzet van die dag had een nieuw record bereikt: 12.894.650 aandelen.

Op 24 October 1929 speelden zich in Wall Street voor het gebouw van de New Yorkse effectenbeurs de wildste scènes af. Slechts met behulp van bereden politie was men in staat de orde te handhaven.

Geruststellende verklaringen

Van alle kanten werden geruststellende verklaringen uitgegeven. President Herbert Hoover zei met nadruk, dat de economie van Amerika gezond was. De kranten deden hun best vooral de kleine aandeelhouders op hun gemak te stellen. Doch tegen sluitingstijd van de Beurs op Zaterdagochtend begonnen de prijzen wederom te dalen. Deze vlucht zette ook 's Maandags door. Opnieuw konden de tikkers het prijzenverloop niet bijhouden. Bankiers, makelaars, bankbedienden en boodschappenjongens waren aan het eind van hun krachten. Dagen en nachten hadden zij geprobeerd, tegen de stroom op te roeien. Het zag er thans naar uit, dat zij de strijd als verloren moesten opgeven. Maar het ergste kwam nog.

Op Dinsdag 29 October had de gong, die het begin van de handel aankondigde, nauwelijks geklonken, toen een Niagara van aandelen op de markt terechtkwam. Niet alleen ontelbare kleine handelaren wierpen al hun bezittingen op de beurs, ook kopstukken van handel en industrie, die zich kort geleden nog millionnair konden noemen, probeerden te redden wat te redden viel. Om de totale aftakeling van de markt te voorkomen, overwoog men tegen twaalf uur de beurs te sluiten. Tijdens een vergadering, waarop alle gouverneurs van de beurs aanwezig waren, werd besloten, de beurs niet te sluiten om de onrust, die in het land heerste, niet te vergroten. Dat talrijke New-Yorkse banken in die dagen niet bankroet gingen, is waarschijnlijk te wijten geweest aan de stalen zenuwen van sommige bankdirecties. Het verhaal luidt, dat een van de bankdirecteuren, terwijl hij bezig was machtigingen te verlenen om de ene lening na de andere te verstrekken, door een van zijn ondergeschikten er op werd gewezen, dat de bank zijn verplichtingen niet langer kon nakomen.

„Dat zou ik ook denken," antwoordde de directeur en ging zonder een spier te vertrekken door met zijn werk. Hij wist, dat als hij de strijd zou staken het ene concern na het andere failliet zou gaan.

Toen op Donderdag 31 October de beurs opende, was het ergste achter de rug. Het herstel was begonnen, alhoewel de prijzen nog aan aanzienlijke schommelingen onderhevig waren. Want wie kon weten wat een bepaald aandeel waard was, nu alle vroegere noteringen op losse schroeven waren komen te staan? De paniek was zijn hoogtepunt gepasseerd, doch het prijsverloop zou nog een laagtepunt moeten bereiken. Dit trad in op 13 November. Op die dag bereikten American Telephone & Telegraph 197½ (op 3 September luidde de notering 304) en Radio noteerde 28 (3 September 101).

In iedere stad, in elk dorp en gehucht, waren mensen getroffen. Illusies waren in rook opgegaan en zij, die hadden gemeend binnenkort op hun lauweren te kunnen gaan rusten, waren plotseling berooid. Wie niet door werkloosheid werd getroffen, zag zijn inkomsten aanzienlijk verminderd en moest zijn levensstandaard drastisch verlagen. Aan de welvaart was een einde gekomen. Een tijdperk van voorspoed was afgesloten.

Conjunctuur-schommelingen

Wanneer men bovenstaande geschiedenis van de geweldige beurskrach aan een onderzoek onderwerpt, is het minder de vraag hoe het kwam, dat de prijzen zo plotseling afbrokkelden, als wel waarom zij tevoren tot dergelijke fantastische hoogten konden stijgen.

De Amerikaanse economie kon zich in de jaren tussen 1925 en 1928 onbelemmerd uitbreiden. Ook de kleine spaarder kreeg gelegenheid zijn geld in geringe hoeveelheden in aandelen om te zetten. Ten dele waren zijn verwachtingen op winst gebaseerd op harde feiten, ten dele echter ook op fantasie. Men had vertrouwen in zijn eigen kracht, en vertrouwen in de wetenschap, welke iedere dag nieuwe terreinen voor de mensheid ontsloot. Men beschikte nog niet over de atoomenergie of over superforten, doch men beschikte over een Ford en een Chevrolet, waarmee zich nieuwe einders openden voor hen, die in afgelegen streken woonden en binnen enkele uren de naastbijgelegen stad konden bereiken. Het wegennet moest worden uitgebreid, de goederen, die van fabrikant naar verbruiker moesten stromen, konden gemakkelijker naar hun bestemming worden gebracht.

In die dagen was men in een hoerastemming en men kocht op prolongatie, hetgeen aan de particuliere speculant, zolang voordeel opleverde als de markt stijgende was. Een speculatie wordt evenwel niet altijd met succes bekroond. Toen daarom in 1928 de eerste tekenen wezen op een omslaan van de markt, stapelden zich de wolken op, welke in het najaar van 1929 tot het onweer leidden, dat in de gehele wereld verwoestingen aanrichtte.

Ook thans heeft de Amerikaanse president zich in zijn halfjaarlijks overzicht van de economische toestand van zijn land voldaan getoond met de gang van zaken. „De recente teruggang in het zakenleven is tot stilstand gekomen", aldus Eisenhower. Uit zijn mededelingen blijkt, dat een verbetering, na de enigszins dreigende situatie omstreeks het midden van het jaar, is ingetreden. Doch een garantie voor een blijvende gunstige ontwikkeling van de Amerikaanse industrie kan ook Eisenhower niet geven, want het voorspellen van een conjunctuur blijft een hachelijke onderneming. Dat de Amerikaanse president zich thans, bijna tien jaar na de tweede wereldoorlog, nog voldaan kan tonen over de economie in zijn land, geeft reden tot tevredenheid. Het najaar van 1929 heeft echter bewezen, dat de conjunctuurschommelingen, die een der kenmerkende verschijnselen zijn van het moderne kapitalisme, niet volledig tot het verleden behoren. Zodra er een wanverhouding ontstaat tussen productie en consumptie, is het crisis-monster gereed om uit te breken. Hopelijk zullen de talrijke, in de laatste kwarteeuw in Amerika aangenomen federale economische wetten, dit monster voldoende in toom kunnen houden.

G. P.

Telegrafie

De week in Engeland

(Van onze Londense correspondent)

Het was de schrandere Britse premier Disraeli die in 1875 de grondslag legde voor Engelands machtige positie langs het Suezkanaal, door de Egyptische aandelen in het kanaal te kopen van de berooide Khedive voor de som van 4.000.000 pond, met de aankoop van Alaska door Amerika een van de voordeligste koopjes in de wereldgeschiedenis. Het was eveneens Disraeli die enige jaren later terugkeerde van de Conferentie van Berlijn niet slechts met „peace with honour", maar ook met een kleine aanwinst voor het Imperium. Turkije zag zich genoopt Cyprus aan Engeland af te staan in ruil voor Britse garanties ten aanzien van Turkije's bezittingen in Azië. Bijna tachtig jaren later, in de maand Juli van het huidige jaar, zag zich de Britse regering gedwongen een begin te maken met de ontruiming van de Suezkanaalzone. Zij had na lange strijd ingezien dat zij haar positie in Egypte niet kon handhaven tegen de zin van de Egyptenaren. Het was een bittere les en een grote vernedering. Doch op dezelfde dag waarop de zegslieden van de Britse regering haar heengaan uit Egypte verdedigden, vooral tegen over de rebelse leden van de eigen conservatieve partij, maakten zegslieden van de regering duidelijk dat zij weliswaar onder de druk van de feiten enorme concessies hadden gedaan aan Egypte, doch dat zij hieruit niet de voor de hand liggende les hadden geleerd. Want op dezelfde dag werd op ongewoon botte wijze duidelijk gemaakt dat de kolonie Cyprus nooit en te nimmer mag rekenen op die onafhankelijkheid, welke het eiland in staat zou stellen zich aan te sluiten bij het Griekse moederland. Was deze mededeling en de kwetsende wijze waarop zij geschiedde al erg genoeg, zij werd gevolgd door een dusdanige aanslag op de persvrijheid in Cyprus dat er hevige beroering ontstaan is in Engeland zelf, en niet slechts in de socialistische en liberale pers. De (Britse) koloniale regering heeft namelijk aan de Cypriotische pers verboden artikelen te publiceren om de „enosis"-gedachte te propageren. Indien een Cypriotisch blad propaganda maakt voor de vereniging met het Griekse moederland, kan de publicatie van het artikel de redacteur vijf jaren gevangenisstraf kosten. En zijn blad zou kunnen worden verboden voor de duur van drie jaren. Zelfs indien een blad in de Britse kolonie redevoeringen ten gunste van „enosis", gehouden door Engelse parlementsleden, zou citeren, zou de redactie zich blootstellen aan genoemde straffen. Wat deze kolossale blunder van de Britse regering een sinistere kant geeft is het feit dat zij deze aanslag op de vrije meningsuiting pleegde, toen het Britse parlement veilig op reces was. De regering moet beseft hebben dat zij op deze wijze ontsnapte aan een stormachtige aanval.

Huichelarij

Doch de pers ging niet op reces en de pers heeft zich niet onbetuigd gelaten. Het is waar dat men hier en daar ook een poging zag het beleid van Brittannië ten aanzien van Cyprus te verdedigen. Het populaire rechtse blad The Sketch publiceerde op 7 Augustus een hoofdartikel dat enig denkbeeld geeft van de aard van de oude imperialistische mentaliteit. Dit hoofdartikel droeg de fraaie titel „Greek cheek", „Griekse lef" en verweet de Griekse regering haar „onbeschaamdheid". „Brittannië", aldus dit hoofdartikel, „is niet van plan Cyprus weg te geven aan Griekenland of aan wie dan ook". Het artikel verwijt de Grieken dat zij ondankbaarheid toonden ten aanzien van Brittannië. En het artikel besluit met op te merken dat er drie „onsterfelijke" woorden te vinden zijn in Shaw's Pygmalion welke het beste antwoord vormen op Griekenlands „onbeschaamde" eis. Deze woorden zijn natuurlijk „not bloody likely".

Maar de liberale Manchester Guardian publiceerde op 3 Augustus een hoofdartikel onder de titel „Hypocrisie". Hierin heet het onder meer: „Het is werkelijk verbazingwekkend dat een Britse regering de verantwoordelijkheid op zich neemt voor het opleggen van dergelijke monsterachtige beperkingen aan de persvrijheid". Het blad wijst erop dat deze onderdrukking samenvalt met het tijdstip waarop de Britse regering probeert de Cyprioten over te halen een nieuwe constitutie te aanvaarden waarvan het merendeel van de bevolking niets wil weten. „Deze aanbieding gaat samen met het muilkorven van de pers", aldus de Guardian, „hetgeen wijst op een werkelijk verbazingwekkende graad van huichelarij". Het blad verwacht niet anders dan nadelige gevolgen van de aanslag op de persvrijheid, zowel op Cyprus zelf als bij de Verenigde Naties. „Hoe kunnen wij", aldus het blad, „in 's hemelsnaam de sfeer van vertrouwen en bereidwillige samenwerking, welke wij nodig hebben voor het vestigen van een militaire basis, in het leven roepen, als wij ons in de ogen van de inwoners van Cyprus voordoen als onderdrukkers?" Op Zondag leverde het onafhankelijke weekblad The Observer op eigen wijze commentaar op het gebeurde op Cyprus. Het blad merkt op dat Groot-Brittannië zich voor het oog van de gehele wereld gedraagt als 'n „belachelijke tyran" welke optreedt met „totalitaire bruutheid".

Het blad wijst er terecht op dat vele Britten van allerlei politieke pluimage het optreden op Cyprus als „belachelijk" veroordelen, en het noemt de nieuwe constitutie voor Cyprus „hopeloos ondemocratisch". Het weekblad Time and Tide, dat de conservatieven een erg goed hart toedraagt, gaf als zijn mening dat het Britse optreden op Cyprus het morele prestige van Brittannië ernstig zou schaden en betitelt de nieuwe maatregelen als tyranniek en thuishorend bij een totalitair régime.

Van meerdere zijden heeft men gewezen op wat in 1907 werd gezegd over Cyprus door de toenmalige Britse onder-secretaris van Koloniën: „Het is niet meer dan natuurlijk dat de Cyprioten, die van Griekse oorsprong zijn, hun vereniging met wat men hun moederland kan noemen, beschouwen als een ideaal dat nagestreefd dient te worden met ernst, toewijding en geestdrift. Dergelijke gevoelens vormen een voorbeeld van de vaderlandsliefde welke een zo edel kenmerk is van de Griekse natie". De man die deze wijze woorden sprak in 1907 als Onder-secretaris van Koloniën is de huidige premier van Groot-Brittannië, Sir Winston Churchill. Het is een verdrietig feit dat onder zijn leiderschap de huidige blunder is gemaakt. Het is te hopen dat Brittannië deze aanslag op haar eigen moreel prestige spoedig ongedaan zal maken. Het is zeker, dat indien de regering zulks niet uit eigen vrije wil doet, zij gedwongen zal worden het te doen, en niet in de laatste plaats omdat de Britse publieke opinie, de Britse pers en, na het reces, het Britse parlement het optreden op Cyprus niet zullen tolereren.

In het zand van MARS ●

door ARTHUR C. CLARKE

(Vert. door F. van Oldenburg Ermke)

39

Ze gingen het lage, helder verlichte gebouw binnen, waarheen een ononderbroken stroom van zand vloeide door middel van een transportband. Er viel eigenlijk niet zo heel veel te zien, en hoewel de dienstdoende ingenieur maar al te graag wilde uitleggen, hoe het allemaal ging, vond Gibson het al mooi genoeg, toen hij hoorde, dat het oer in electrische ovens „gekraakt", de zuurstof afgevoerd, gezuiverd en gecomprimeerd werd, waarna de verschillende metaalmassa's verder werden doorgezonden voor meer ingewikkelde operaties. Een grote hoeveelheid water werd hier ook geproduceerd — bijna voldoende voor de behoeften van de nederzetting, hoewel er ook andere bronnen beschikbaar waren.

„Natuurlijk," zei burgemeester Whittaker, „moeten we, afgezien van opvangen en opslaan van de zuurstof, ook zorgen voor de constante regeling van de luchtdruk en het afvoeren van het CO2. U zult wel gemerkt hebben, dat de koepel louter opgehouden wordt door de inwendige druk en verder door niets gesteund wordt."

„Ja," zei Gibson, „en ik veronderstel, dat bij het wegvallen van de druk het hele ding in elkaar zou zakken als een leeggelopen ballon."

„Juist. We zorgen voor een druk van 150 millimeter des zomers en voor een beetje meer in de winter. Dat geeft ongeveer dezelfde zuurstofdruk als in de atmosfeer van de aarde. En we verwijderen het CO2 eenvoudig door daar de planten voor te laten zorgen. We hebben er genoeg hier binnengebracht om dit werkje voor ons op te knappen, want de Mars-planten doen niet aan photosynthese."

„Vandaar die uit hun kracht gegroeide zonnebloemen in Oxford Circus, veronderstel ik."

„Ja, maar die zijn er meer als sieraad bedoeld dan wat anders. Ik ben bang, dat ze hinderlijk gaan worden. Ik zal moeten zorgen, dat ze niet hun zaad — of wat het dan is, wat zonnebloemen doen — over de hele stad verspreiden. Maar laten we nu eens naar de boerderij gaan kijken."

De naam was vreemd misleidend voor het grote, voedsel producerend bedrijf, dat in Koepel Drie was ondergebracht. Daar was de lucht heel vochtig, en het zonlicht werd versterkt door batterijen van fluorescerende buizen, zodat de groei dag en nacht kon doorgaan. Gibson had weinig verstand van hydroponische landbouwmethoden en kwam dus niet al te zeer onder de indruk van de cijfers, waarop burgemeester Whittaker hem trots tracteerde. Hij kon er nochtans inkomen, dat een van de grootste problemen de vleesproductie was en bewonderde de genialiteit, waarmee dit vraagstuk te dele was opgelost door een intensieve weefselcultuur in grote vaten met voedingsvloeistof.

„'t Is beter dan niets", zei de burgemeester een beetje weemoedig. „Maar ik zou wat geven voor een echte lamscotelet. De moeilijkheid met betrekking tot de natuurlijke vleesproductie ligt daarin, dat die zoveel ruimte vergt en we die eenvoudig niet kunnen missen. Maar toch beginnen we, zodra de nieuwe koepel klaar is, met een kleine boerderij met wat schapen en koeien. De kinderen zullen het heerlijk vinden — ze hebben natuurlijk nog nooit dieren gezien."

Dit was niet helemaal juist, zoals Gibson spoedig ontdekken zou. Burgemeester Whittaker had voor het moment twee van de meest bekende bewoners van Port Lowell over het hoofd gezien.

Aan het eind van zijn rondgang begon Gibson aan een lichte, geestelijke indigestie te lijden. De bewerktuiging van het leven in de stad was zó ingewikkeld en burgemeester Whittaker had geprobeerd hem ook letterlijk àlles te laten zien. Hij was erg blij, toen de tocht was afgelopen en zij weer het huis van de burgemeester binnengingen voor het diner.

„Ik geloof, dat het voor vandaag genoeg geweest is," zei Whittaker, „maar ik wilde u nu de stad laten zien, omdat we het morgen allemaal erg druk zullen hebben en ik dan niet veel tijd overhoud. De baas is weg, moet u weten, en zal niet voor Donderdag terug zijn, zodat ik voor alles moet zorgen."

„Waar is hij naar toe?" vroeg Gibson, meer uit beleefdheid dan omdat het hem inderdaad interesseerde.

„O, naar Phobos," antwoordde Wittaker na heel even geaarzeld te hebben. „Zodra hij terug is, zal hij u heel graag ontvangen."

Het gesprek was toen onderbroken door de komst van mevrouw Whittaker en de kinderen, en voor de rest van de avond moest Gibson over de aarde vertellen. Het was zijn eerste, maar volstrekt niet zijn laatste ervaring omtrent de onverzadigde belangstelling, welke de kolonisten in hun planeet van herkomst stelden. Ze gaven het zelden openlijk toe, koppig voorgevend, dat de „oude wereld" en haar wederwaardigheden hun geen zier interesseerden. Maar hun vragen en vooral hun snelle reacties op aardse critiek en commentaren bewezen het tegendeel.

Het was vreemd om met kinderen te praten, die de aarde nooit hadden gekend en heel hun korte leven onder de schutse der grote koepels hadden doorgebracht. Wat betekende de aarde voor hen? vroeg Gibson zich af. Was die voor hen wel iets anders en meer dan het een of ander sprookjesland? Alles, wat zij wisten van de wereld, waaruit hun ouders waren geëmigreerd, kwam uit de tweede hand, was ontleend aan boeken en foto's. Voor zover het hun eigen zintuiglijke waarnemingen betrof, was de aarde enkel een van de vele sterren.

Ze hadden nimmer de komst der seizoenen gekend. Buiten de koepel konden ze weliswaar zien, hoe de lange winter dood verspreidde over het land, als de zon daalde aan de noorderhemel, — konden ze waarnemen, hoe de vreemde planten verwelkten en stierven om plaats te maken voor de volgende generatie, als de lente terugkeerde. Maar niets van dit alles drong tot achter het beschermend omhulsel van de stad. De ingenieurs van de krachtcentrale zorgden enkel voor warmer luchtstromen en spotten met Mars' grimmigheden.

Toch schenen die kinderen ondanks hun geheel kunstmatige omgeving gelukkig en welvarend en waren zich blijkbaar niet bewust van alles, wat ze hier misten. Gibson vroeg zich af, wat wel eigenlijk hun reactie zou zijn, wanneer ze ooit op aarde zouden komen. Het zou een heel interessant experiment zijn, maar voorlopig was geen van de op Mars geboren kinderen oud genoeg om zijn ouders te verlaten.

(Wordt vervolgd).

Tenniswedstrijd valt tegen

Vi Henriquez, na twee sets oververmoeid, staakt de strijd

Willemstad. — Zaterdagmiddag en Zondagmiddag jl. vonden op de banen van de Curacaose Sport Club tenniswedstrijden plaats tussen spelers van deze club en enige spelers van de Tivoli Club van Aruba. De wedstrijden waren georganiseerd ter gelegenheid van het 35-jarig bestaan van de Curacaose Sport Club. Met spanning hebben wij deze wedstrijden tegemoet gezien daar we nu het treffen zouden zien tussen de Curaçaose kampioen Hugo Gerharts en de onofficiële kampioen van Aruba Vi Henriquez.

De verwachtingen voor deze wedstrijd waren hoog gespannen. Immers, slechts Vi Henriquez was er indertijd in geslaagd om de toenmalige kampioen Ivo Pimentel op Aruba een nederlaag toe te brengen. Weliswaar was dat geen „Best of Five", doch niettemin was het een onmiskenbaar bewijs van de kwaliteiten van deze speler. Enige jaren terug hebben wij Vi Henriquez meermalen in actie gezien, waarbij hij op ons steeds een uitstekende indruk heeft gemaakt. Zijn meest gevaarlijke wapen was toentertijd zijn service waarmee hij vele punten wist te scoren. Vi had een topservice als een wereldklasse-speler. Een slechts zelden falende, eerste hard geslagen-service en een uitstekend geplaatste tweede spinservice.

Helaas konden wij tijdens zijn wedstrijd tegen Gerharts jl. niets hiervan meer terugvinden. Nog is z'n service van goede kwaliteit, doch afgezien van de ontelbare keren dat hij z'n eerste service in het net sloeg, was deze bij het wel inkomen toch niet meer moeilijk bespeelbaar. Hij slaagde er dan ook practisch niet in tegen Gerharts een ace te slaan. Bovendien miste hij deze middag de felheid en de vastheid die z'n spel vroeger kenmerkten. Gerharts daarentegen was deze middag in een uitstekende vorm.

Hij speelde, vooral na het winnen van de eerste set vrij uit, waardoor hij tot z'n beste spel kon komen. Het was dan ook wel zeer jammer dat dit met spanning tegemoet geziene duel na de tweede set een ontijdig einde vond, doordat Henriquez zeide zodanig vermoeid te zijn, dat hij niet meer verder kon spelen, wat voor een dergelijk speler wel zeer verwonderlijk was. Dat een dergelijk athletisch gebouwde figuur niet meer dan 2 sets zou kunnen spelen en dan nog niet eens felle, afmattende sets was voor een groot gedeelte van het publiek dan ook onbegrijpelijk. We moeten dan ook aannemen dat Vi reeds vermoeid op de baan is gekomen. De eerste set deed niet vermoeden dat de wedstrijd slechts zo kort zou duren. In de eerste games was het nog een aftasten van elkaars krachten. Tot 4—4 ging de strijd gelijk op en van de uitslag viel dan ook nog niets te voorspellen. In de negende game weet Gerharts echter de service-game van Vi te doorbreken en daaraanvolgend z'n eigen service-game te behouden. Met 6-4 brengt Gerharts deze eerste set op zijn naam. Direct in de tweede set maakt Vi snel 1—0. Op z'n service brengt Gerharts de stand weer gelijk. 1—1. En dan komt Gerharts eerst goed los en begint nu volkomen zelfverzekerd en vrijuit te spelen. Met harde drives op de backhand van Vi weet hij deze in het defensief te dringen. De derde game is zeer spannend en Vi neemt het initiatief over. Met goed geplaatste drives tot op de baseline geslagen valt hij nu aan. Er komt nu spanning in de strijd en de verwachting is dat we deze middag inderdaad van een aantrekkelijke wedstrijd gaan genieten. Doch aan het net faait Vi telkens. Hij brengt Gerharts telkenmale in moeilijkheden en deze zijn returns komen niet diep genoeg op de baanhelft van z'n tegenstander. Deze staat dan ook steeds aan het net klaar om deze returns af te maken. Doch onbegrijpelijkerwijs faalt hij op gemakkelijke smashes die ver uit geslagen, terwijl z'n volleren ook niet lukt en in het net of buiten de lijnen gaan. Als Gerharts na verschillende malen deuce op advanted-striker slaat Vi een double fault en dit betekent dan in feite het einde van de match. 2—1. Gerharst is nu volkomen meester van het terrein, daar Vi blijkbaar door deze spannende game teleurgesteld is en zich daar niet boven uit kan werken. Dan een verrassend sterke servicegame van Gerharts. Oerharde services waarmee hij 2 maal achter elkaar een ace slaat en op de volgende de returns van Vi uit en in het net gaan. 3—1. Het wordt 4—1 voor Gerharts. In de zevende game komt Vi nog terug met prachtig geplaatste drives en het wordt 4—2. Dan zakt het spel van Vi en vrij gemakkelijk wint Gerharts de volgende games. Met de score 6—3 brengt hij ook deze set op z'n naam. En na deze set deelt Vi dan mede wegens vermoeidheid niet verder te kunnen spelen.

De tweede strijd

Zondagmiddag in het gemengd-dubbelspel was Vi er veel beter in en deze wedstrijd werd dan ook het hoogtepunt van deze serie wedstrijden. Niettemin moest het echtpaar Henriquez ook in deze wedstrijd, echter na een uiterst spannende strijd, de overwinning aan het CSC paar Mevr. Lenderink Gerharts laten.

En dan hier de volledige uitslagen: Hugo Gerharts slaat Vi Henriquez met 6-4; 6-3.

Heren Sparenberg Lampe slaan Ponson/Arends met 6-2; 7-5; 6-4.

Mevr. Lenderink Gerharts slaan Mevr. Henriquez Henriquez met 1-6; 6-3; 10-8.

Rudy Plaate kampioen tennis junioren

Willemstad. — Zaterdagmiddag jl. werd op de banen te Mundo Nobo de finale verspeeld in het Junioren-enkelspel tussen Rudy Plaate en Karel Huith, welke wedstrijd tussen beide rivalen ook dit jaar weer in een overwinning voor Rudy Plaate eindigde. Dit maal echter na een harde strijd van 5 sets. We merken hierbij echter op, dat Rudy in de morgenuren van deze Zaterdag reeds de finale in het junioren-dubbelspel had gespeeld tezamen met zijn broer L. Plaate. Ook deze wedstrijd was in een overwinning voor de beide Plaate's geëindigd. Tijdens deze wedstrijd maakte Rudy echter een val tengevolge waarvan hij een spier beschadigde of verrekte. Niettemin stond hij des namiddags voor de finale aangetreden. Wij wensen Rudy Plaate van harte succes met z'n fraaie resultaten tijdens deze kampioenschappen behaald, alsmede z'n broer L. Plaate die na een half jaar tennissen reeds een kampioenschap wist te veroveren, hetgeen en unicum mag heten.

Namens het Bestuur van de NALTB reikte de heer Claessens de bekers aan de respectievelijke winnaars uit, waarbij hij hen gelukwenste met het behaalde resultaat.

Tevens bracht hij dank aan de heren Jesserun, Regales en Kion voor het organiseren van het tournooi en de leiding daarvan.

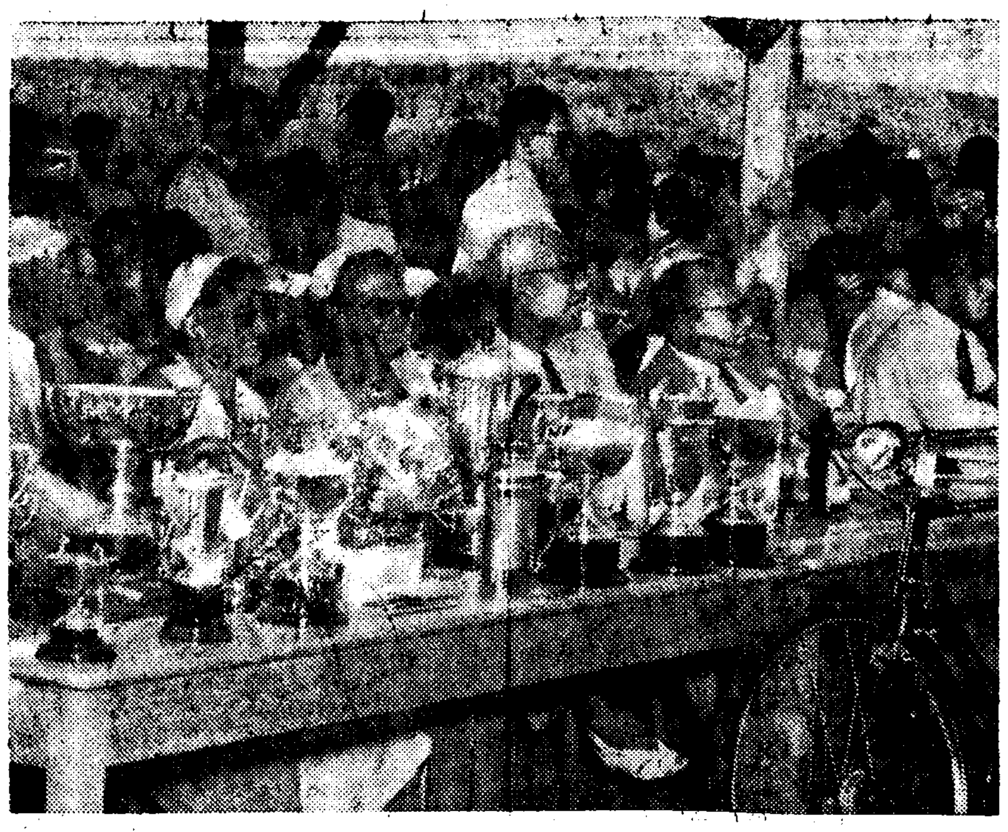
De uitslag luidt: 6-4, 8-10, 6-4, 3-6, 6-4.

„Hansje's verjaardag" uitverkocht

Willemstad. — De tweede uitvoering van de operette „De verjaardag van Hansje", die gisteravond zijn beslag kreeg in de Asiento-zaal, is een enorm succes geworden. Ook dit keer was de zaal tjokvol, de banken bogen onder de last van de talrijke kinderschare, die de verrichtingen van dit schoon en vlot voor het voetlicht gebrachte kinder-oprette met spanning volgde. Een hartelijk applaus was de duidelijke appreciatie voor het gebodene, een applaus, dat tot een ovatie aanzwol. Dit applaus gold in het bijzonder voor mevr. Broersma en H. de Boer de twee stuwende krachten, die dit alles mogelijk hebben gemaakt.

K.L.M. Bezoekers op Curaçao

Willemstad. — Per K.L.M. arriveerden op Curaçao gisteravond de heren Jhr Mr. van Suchteren, van het Nederlandse Gezantschap te Caracas, en de heer Martines, K.L.M. vertegenwoordiger in San Salvador. Jhr van Suchteren is vandaag doorgereisd naar Centraal Amerika. De Vertegenwoordiger van de K.L.M. brengt enkele dagen op Curaçao door voor het voeren van besprekingen.

Zondagmiddag werden in het Suffisantstadion athletiek- en wielerwedstrijden gehouden waarvoor enorme belangstelling bestond. Ook van de zijde van de directie van de CPIM-CSM bestond belangstelling voor dit jaarlijks terugkerend sport evenement. Op de foto zien wij dr. ir. H. ter Meulen en dr. R. Flachs, in het gezelschap van vele genoden naar de sport-verrichtingen kijken. Op de voorgrond een prachtige fiets en op de tafel talrijke bekers voor de prijswinnaars.

Geslaagd sportfestijn

Athletiek- en wielerwedstrijden trekken veel belangstelling

Suffisant. — Het afgelopen week-end stond in het teken van de sport, want de traditie getrouw heeft de A.C.A.A. weer athletiek en wielerwedstrijden georganiseerd, waarvoor van de zijde van het publiek veel belangstelling bestond. De voorzitter van de ACAA, de heer T. Pollard kan met voldoening terugzien op het sportfestijn, dat in alle opzichten geslaagd genoemd kan worden. In sportieve wedkamp hebben de sportlieden op athletiek, en vooral de wielrenners, veel spectaculairs te zien gegeven.

Deze tweedaagse ontmoetingen waren meer bedoeld als voorproef voor de komende ontmoetingen gedurende de a.s. Kerstdagen. De Bond zal n.l. trachten buitenlandse athleten en wielrijders te engageren o.a. uit Barbados, Trinidad, Suriname en Aruba. Op het einde van de middag nodigde de heer Pollard alle deelnemers voor de tribune plaats te nemen, zij werden toen toegesproken door Dr. Ir. H. Ter Meulen Dir. van de CPIM CSM.. De Dir. vond het een genoegen een deel van de wedstrijden te hebben bijgewoond, hij merkte o.a. op, dat de 15 mijl wielerwedstrijd nogal „cruel" was, anderzijds heb ik bewondering voor hetgeen hier gepresteerd wordt in de erbarmelijke hitte. Tenslotte sprak hij de hoop uit, dat de bond zál blijven voortgaan met ontmoetingen te organiseren.

Dr. R. Flachs prees het gepresteerde, hetgeen ik van de wedstrijden heb gezien, is niet anders dan marvelous. Vervolgens was het de voorzitter van de Bond de heer Pollard, die de beide sprekers voor hun stimulerende woorden dankte, alsmede de deelnemers aan de wedstrijden.

Mevr. Flachs reikte hierna de prijzen uit. Een woord van waardering aan het adres van de announcer, die uren achtereen zijn stem deed horen, om de verschillende nummers aan te kondigen en de winnaars te vermelden, is hier zeker op zijn plaats.

De populaire Gerald Kitchener Bute, kweet zich uitstekend van zijn taak, daarvoor zetten wij hem op de eretribune.

100 M. Hardlopen: 1. Bloem, 2. Elias.
1 Mijl wielrijden A-kl. 1. N. Lleuellyn 2. C. Lleuellyn.
400 M. Hardlopen: 1. V. Elias; 2. C. Osborne.
1 Mijl wielrijden B-klasse: 1. Granstoun; 2. Robinson.
Speerwerpen: 1. J. Rooi; 2. Adriana.
Hoogspringen: 1. O. Santiago; 2. D. Nebbeling.
2 Mijl wielrijden A-klasse: 1. C. Fraser; 2. O. Santiago.
Discuswerpen: 1. L. Rebel; 2. J. Rooi.
800 M. Hardlopen: 1. J. Fenue; 2. M. Martina.
9 Mijl wielrijden: 1. N. Lleuellyn; 2. Granstoun.
Verspringen: D. Nebbeling.
Kogelstoten: Adriana.
3 Mijl wielrijden Kampioenschap Curacao: 1. Graunstoun; 2. N. Lleuellyn.
1500 M. Hardlopen: J. Fenue; 2. M. Martina.
15 Mijl wielrijden om de blauwe vlag: 1. Granstoun; 2. C. Fraser.
½ Mijl wielrijden: 1. Lleuellyn; 2. Gibbs.
Polstok hoogspringen: Nebbeling 2.83 m.

Met een gezellige fuif in de B.W.I.-club kwam er een eind aan de week-end sport-ontmoetingen van „Amateur Athletiek en Wielrijders Bond".

Om de Europese athletiek-titels

Bern. — Uitslagen Europese athletiekkampioenschappen:

Uit de series 200 meter dames plaatsten de Nederlandsen Puck van Duyne-Brouwer en Dicky van Dijk zich voor de halve finales resp. met 24,9 en 25,5 seconden. In de halve finale startte Puck van Duyne-Brouwer niet wegens een blessure, terwijl Dicky van Dijk vijfde werd met 25,3 seconden en daardoor werd uitgeschakeld.

In de series 4x100 meter estafette dames liet Nederland verstek gaan wegens de blessure van Puck Brouwer. De Nederlander Saat won de serie 200 meter heren in 21,8 sec. Tweede werd de Nederlander Van Hardeveld, die zich plaatste voor de halve finale met 21,6 seconden.

Saat kreeg in de halve finale last van een oude blessure en eindigde op de laatste plaats met 22,3 sec., terwijl Hardeveld genoegen moest nemen met de vierde plaats in 21,4 en niet meer voor de finale in aanmerking kwam.

Fikkert doorstond de kwalificatieronde speerwerpen. Met 64,14 meter bleef hij boven de limiet en komt dus in de finale uit.

Europese kampioenen werden bij de heen: polsstokhoogspringen de Fin Landstroem met 4.40 meter;

discuswerpen: de Italiaan Consolini met 53,44 meter;

vèrspringen: de Hongaar Foeldessy met 7,51 meter;

3.000 meter steeple: de Hongaar Rosznyoi met 8 min. 49,6 sec., hetgeen tevens het eerste wereldrecord betekent;

800 meter: de Hongaar Szentgali met 1 min., 47,1 seconde;

Dames: hoogspringen: de Engelse Hopkins met 1,67 meter;

80 meter horden: de Russin Golubnichaja in 11 seconden.

DERTIEN POLO-TEAMS NAAR TURIJN

Amsterdam. — Dertien landen hebben zich gemeld voor het tournooi om het Europees kampioenschap waterpolo. Het zijn: West-Duitsland, Oostenrijk, België, Spanje, Frankrijk, Groot-Brittannië, Hongarije, Nederland, Italië, Roemenië, Zweden, Rusland, Joegoslavië. Wanneer alle landen hun inschrijving gestand doen — van Zweden schijnt dit nog niet vast te staan — zullen drie poules van 3 en een van 4 teams voor de voorronden worden geformeerd.

HONGAARSE SCHAAKPLOEG

Amsterdam. — Radio Boedapest heeft de schaakploeg bekend gemaakt die zal deelnemen aan de Schaakolympiade te Amsterdam. De ploeg bestaat uit: Szabo, Barcza, Szili, Kluger, Sandor en Gereben.

De Hongaarse spelers zullen op 1 September naar Amsterdam vertrekken.

Amstelveen. — Bij de wedstrijden om de Europese roeikampioenschappen werden de Nederlanders op alle nummers uitgeschakeld voor de finale, t.w. vier met stuurman, double sculls, twee met stuurman, twee zonder stuurman en skiff.

Plechtige H. Mis van de Zeer Eerw. Heer J. Destang

Suffisant. — Gistermorgen om 9 uur had de in de Fatima-kerk alhier de eerste Plechtige H. Mis plaats, welke de Zeer Eerw Heer John Destang opdroeg voor zijn op Curaçao woonachtige ouders en familieleden.

Even voor de aanvang van het H. Offer deed de jonge Priester plechtig zijn intrede in het Heiligdom. Voorafgegaan door misdienaars met het kruis trok een stoet van bruidjes gevolgd door de neomist die door zijn ouders en broers en zusters vergezeld was. De stoet werd besloten door de assisterende geestelijkheid, te weten de Zeer Eerw. Pastoor A. Frunt, presbyter assistens, de Zeer Eerw. H. Julio Henriquez, diaken en de Zeer Eerw. P. W. Maasen Subdiaken. De kerk was tot in de uiterste hoeken gevuld.

De gewijde gezangen werden gezongen door het Engels koor van Suffisant. Onder de H. Mis besteeg Pastoor Frunt de kansel om op de tekst „This is a great day" de betekenis van deze H. Wijding uiteen te zetten voor de wijdeling zelfs voor zijn ouders en familie, voor de parochie en speciaal voor de vele leden der parochie die van St. Lucia afkomstig zijn.

Na de H. Mis werd de feesteling op dezelfde wijze als zijn entréé geschiedde, naar de pastorie geleid, van waaruit hij zich omstreeks 11 uur naar de Club der Engelsen in Suffisantdorp begaf, waar de officiele receptie werd gehouden.

Na de kerkelijke plechtigheden vond in de B.W.I.-club in het dorp een receptie plaats, waarbij Pater Destang door zijn landgenoten op waarlijk grootse wijze werd gehuldigd. Pastoor Frunt heette de aanwezigen op de receptie welkom; hij vond het prettig zovelen te zien, die met hun aanwezigheid blijk geven van medeleven en waardering voor de jonge pater.

Het Engels koor zong een welkomstlied, speciaal voor deze gelegenheid gecomponeerd door Vedant. Enkel landgenoten van pater Destang, o.a. de heren Noël en Mason, spraken namens de gemeenschap St Lucianen die zo talrijk op ons eiland wonen, zij brachten lof aan hun priester-landgenoot. Moge, aldus de heer Mason zijn werk en gebeden genade vinden bij de Heer en moge hij vele zielen tot God brengen.

Na deze toespraak zong het koor Viva, Viva. Na het officiële gedeelte werd van de gelegenheid druk gebruik gemaakt om met de jonge priester kennis te maken.

Nog lang bleven de aanwezigen waaronder ook Pastoor Bartels onder een koele dronk bijeen. Pater Destang bedankte de aanwezigen, in het bijzonder de sprekers en het koor, dat zo mooi gezongen heeft.

Londen. — Een nagenjarige schooljongen heeft van een verre neef, de tweede Lord Neneage, die op 87-jarige leeftijd overleed, een vermogen van NAf 1.750.000 en een kasteel met 38 kamers —Hainton Hall in Lincolnshire — met het omringde landbezit geerfd.

De Heer en Mevrouw
D. S. DE WINDT- DE LANNOY
geven met grote blijdschap kennis van de geboorte van hun dochter
Rose Marie
St. Elisabeth's Gasthuis,
27 Augustus 1954.

Finale PSV-tournooi

Scherpenheuvel legt beslag op de cup

Willemstad. — De klok had haar eerste kwartier van bovengenoemde finale nog niet afgewerkt of de Scherpenheuvelkeeper, geboren voetballer als hij is, had met een sierlijke duik een zekerschijnend Pletterij-doelpunt onschadelijk gemaakt. Toch kon diezelfde slanke lenige knaap niet voorkomen dat even later de Pletterij de bal als met een hamerslag aan de binnenkant van het net vastklonk. Dat was de eerste slag van Scherpenheuvel.

De tweede slag volgde spoedig toen een van de knapen zo zenuwachtig werd dat hij buiten de lijnen mocht gaan staan. Dat gevalletje inspireerde de boys tot grotere activiteit, menige aanval werd ondernomen doch gevaar kwam er niet uit voort, laat staan een doelpunt. Daarvoor hadden de knapen een vrije trap nodig die met een welgemikt schot benut werd: 1—1. Enkele mooie linkse Pletterij boogballen brachten wat stemming in het C.P.N. kamp. De Scherpenheuvelkeeper die er een goede kijk op had liet die boogballen met een gerust hart over zijn lat gaan.

Van de Curacaose sportvelden

Na de rust kwam de Pletterij al direct in het offensief dat enige tijd aanhield. Scherpenheuvel kwam benen te kort om onheil te voorkomen. Toch bleef het uit omdat het mooie stukje C.P.N.-spel besloten werd met een vinnige tik die over de lat scheerde.

Na dit mislukt offensief behoefde de Scherpenheuvel keeper geen ballen meer uit de lucht te plukken of andere lastige karweitjes op te knappen. De boys namen het heft in handen doch deden het op zo'n onbeholpen manier dat er voorlopig geen succes te verwachten was. En dat uitblijven van het succes had weer tot gevolg dat enkele hun spel min of meer kruidden met onvriendelijkheden. Totdat een simpele corner zoals er al zoveel geweest waren uitkomst bracht. Met een mooie kopstoot waarbij heel de Pletterij de bal nastaarde die heel rustig in het doel zweefde, bracht Hatma de stand op 2—1 voor de jongens. Dat bracht weer wat leven in de jongensploeg die als maar aan het prutsen en knoeien was geweest. Aan de C.P.N.-ploeg was het intussen al lang te merken dat 2 x 45 minuten lang is wanneer men jaren krijgt. Dat had waarschijnlijk Isenia (alias Papaatje) ook gedacht. Met een paar rappe benen huppelde hij over de pletterij henen om dan met een ferme scherpe rechtse en zege veilig te stellen. 3—1.

Wat het vertoonde spel betreft had noch Scherpenheuvel noch de C.P.N. deze schone cup verdiend. Wat niet wegneemt dat hij toch wel vrolijk zal geschitterd hebben in de jongensogen.

POSTDUIVENSPORT

Willemstad. — Gisteren hield de Vereniging van Postduivenhouders „Curaçao" haar zesde wedvlucht voor jonge duiven vanaf Bonaire. De weersomstandigheden waren deze maal aanmerkelijk gunstiger, hetgeen dan ook tot uitdrukking kwam in de gemaakte tijden.

De uitslagen van deze serie waren: 1-3-4 A.J. Betz; 2-5-6 Gebr. Goilo.

De stand voor het Hokkampioenschap wordt hierdoor als volgt:
1. A.J. Betz 627 pnt. 28 vgs, alg. gem. 22,39; 2. Gebr. Goilo 427 pnt 25 vgs, alg. gem. 17.08. 3. H. Prins 513 pnt. 43 vgs. alg. gem. 11.93. 4. C. Huiskens 49 pnt. gem. 11.93. 4. C. Huiskens 49 pnt. 5 vgs, alg. gem. 9.80.

Overwegend sterker Lafama verliest toch van R.C.A.

Oranjestad. — Lafama dat nog een kleine kampioenskans had, heeft deze Zaterdagmiddag te Solito laten glippen toen zij na een veldmeerderheid een 2—0 nederlaag van R.C.A. te slikken kreeg, een nederlaag welke qua spel zeker niet verdiend was maar die tengevolge van het slechte schieten van de voorwaartsen wel verklaarbaar is.

Ongeveer 10 minuten na de aanvang nam R.C.A. de leiding toen de middenvoor Patricio een voorzet van links keurig stopte en dan met een keihard schot de Lafamakeeper het nakijken gaf: 1—0. Lafama trok daarna weer ten aanval. Het plaatsen en afwerken bleef onder de maat en de RCA defensie kon dan ook steeds wegwerken. De weinige aanvallen van RCA waren door het meer open karakter gevaarlijker van op zet. Bij een dezer aanvallen kreeg rechtsbuiten Brokke een pracht kans maar hij aarzelde een onderdeel van een seconde te lang met schieten waardoor de Lafamaback juist redding kon brengen. Er waren nog ongeveer drie minuten van de eerste helft te spelen toen de Lafamamiddenvoor een opgelegde kans kreeg de gelijkmaker te scoren maar daar hij daarbij een zijner handen gebruikte en dat de scheidsrechter niet ontging bleef deze kans onbenut. Rust ging in met een 1—0 voorsprong voor RCA.

Na de hervatting was RCA met de wind mede, het eerst in de aanval. De Lafama-defensie liet zich niet verrassen en zette de voorhoede der Savonetanen aan het werk. Deze bleven de fout begaan te individueel te spelen en zonder al te veel moeite kon keeper Aponte en de beide backs wegwerken.

Even voor het verstrijken van de speeltijd was het de rechtshalf Vingal die zich van de druk op het RCA-doel niets aantrok en er met het leer vandoor ging. Een pas naar de linksbuiten die op zijn beurt een goede voorzet lanceerde en de medegekomen Vingal kopte het leer onhoudbaar voor de Lafamakeeper in het doel. 2—0. Door deze tegenslag wat ontmoedigd gaven de Lafamisten er kennelijk de brui aan en toen het einde kwam had RCA ondanks een veldminderheid een 2—0 zege op Lafama behaald.

Baseballwedstrijden Curacao vs Aruba

De eerste baseballwedstrijd van Curaçao tegen Aruba is door Curaçao gewonnen. Zaterdag middag werd deze wedstrijd gespeeld in het Rifstadion en na een spannende wedstrijd wonnen de Curaçaoenaars met 11—7.

De nederlaag van de Arubanen was vooral te wijten aan de vele blunders, die zij begingen. Voor onze gasten traden op als pitchers Warner en Baptist, terwijl voor Curaçao als pitchers in het terrein verschenen, Galan Wilson, Canister en Gregorius.

In de wedstrijd van Zondagmorgen konden de Curaçaoenaars er maar niet in komen. Er werd gebruik gemaakt van zes pitchers, daar geen van hen goed op dreef scheen. Achtereenvolgens verschenen op de stip: Gregorius, M. Fos, Gravenhorst, Isenia, Carlos Hellburg en Cannister.

Voor Aruba werd er gepitched door Le Jeuz en Baptist. Het batten van de Arubanen in deze wedstrijd was zeer goed, terwijl Curaçao vele blunders beging. Aruba won de wedstrijd verdiend met 20 — 10.

Rustig week-end

Oranjestad, — Een auto in diggelen, een andere wat minder beschadigd en nog een paar van die kleinigheden. Alles bij elkaar genomen een kalm weekeinde. Het vertrek van de Arubaanse jongelui onder geleide van de heren Arends en Petróna Zondagavond om half zeven, gaf wat leven in de brouwerij.

Zij die niet bij de ongelukjes en het vertrek van de jongelui betrokken waren, deden het vanwege de warmte wat kalmpjes aan.

Helsinki. — Zware regenval heeft in het Finse district Porvoo, in het Zuiden van het land, duizend HA land onder water gezet.

R.C.N. op eigen terrein verslagen

Oranjestad. — Het is RCN dat op eigen terrein speelde, Zaterdagmiddag niet gelukt de zegemars van de Dakotareserves te stoppen. Na een sportieve maar wat eenzijdige wedstrijd wonnen de Dakotanen met 6—2 en behielden daardoor de kampioenskansen der B-klasse.

Paradera Jrs. verliezen van Botafogos

Oranjestad. — De junioren van Paradera hebben op het Aruba Jrs terrein Zaterdagmiddag een kostbare veer gelaten aan de goed op dreef zijnde Botafogos. Voor de rust nam Botafogos een 1—0 voorsprong terwijl na de hervatting beide ploegen elk een doelpunt scoorden zodat het einde kwam met een kleine maar verdiende 2—1 overwinning voor de Arubaanse vuurschoenen, de Botafogos.

ARUBA

UNA verwijt quorum-brekers

Oranjestad. — De heer Werleman (UNA) vroeg en verkreeg het woord, nadat de Voorzitter zoals wij reeds j.l. Zaterdag berichtte constateerde dat de Openbare vergadering van de Eilandsraad geen voortgang kon hebben wegens het ontbreken van het quorum. De heer Werleman betreurde het dat er zovele raadsleden niet waren verschenen, waar er toch zovele belangrijke zaken te behandelen waren.

Van de agenda waren afgevoerd op verzoek van de leden Yrausquin, P. Croes en Petrona, de opheffing van de schorsing J. E. Yrausquin en P. Croes, terwijl was toegevoegd: Wijziging voorstel Ch. J. Neme tot bouw badgelegenheid aan Palm Beach overeenkomstig het Basiroetiplan.

Het terrein dat nu aan de heer Neme zal worden gegeven in erfpacht, is ongeveer 16515 M2 groot en is gelegen ten Westen van de „Country Club" en ten Zuiden van het terrein in gebruik bij de P.O.V.A. Het terrein dat oorspronkelijk de heer Neme was aangeboden was 1.8 H.A. groot en gelegen onmiddellijk ten Zuiden van de plantage van de heer Ecury „San José" en ten Westen van de plantage, dat in huur was door de heer J. Beaujon. Het strand en watergedeelte grenzende aan deze 1.8. H.A. was o.m. vanwege de rotsbodem niet geschikt als zwemgelegenheid.

Hollandia laat zich kampioenskans niet ontglippen

Oranjestad. — Old Hollandia dat in de A-klasse samen het Dakota de bovenste plaats bezet, moest het Zaterdagavond in het Wilhelminastadion opnemen tegen het wispelturige Bubali. Bubali dat steeds weer een verrassende tegenstander kan zijn maakte in deze wedstrijd geen sterke indruk en ondanks het feit dat gedurende de eerste helft de strijd vrijwel gelijk opging was het door Bubali in de tweede helft vertoonde spel onder de middelmaat en daar in hoofdzaak de halflinie faalde, bleef Hollandia het spel beheersen.

Nauwelijks had scheidsrechter van der Kuyp het beginsignaal gegeven of de Hollandia voorhoede trok over de linkervleugel gevaarlijk ten aanval.

Gedurende het eerste kwartier werd het een spel dat zich in hoofdzaak op het middenveld afspeelde. Enige goede aanvallen van Bubali leverden geen succes op vanwege het te slordig afwerken terwijl zij ook te individueel speelden. Onverwachts nam Hollandia de leiding toen bij een aanval over links keeper Farro te ver uit zijn doel kwam en de linksbinnen van Hollandia Maduro het leer handig over de Bubali-keeper in het doel trok. 1—0. Na dat doelpunt leefde het spel in de Bubaligelederen op. Een goede kans om de gelijkmaker te scoren ging verloren toen linksbuiten Eckmeyer hard naast schoot.

Na de hervatting was Hollandia het meest in de aanval geweest. De halflinie van Bubali beging ondanks de achterstand te fout zich teveel in de verdediging terug te trekken waardoor van de toch reeds zwakke aanvalskracht nog meer verloren ging. Er waren nog geen 5 minuten van de tweede helft verstreken toen de Hollandia linksbuiten Orman een goede voorzet gaf en linksbinnen Maduro onhoudbaar voor keeper Farro het tweede doelpunt scoorde: 2—0. De aanvallen op het Bubalidoel vermeerderden en steeds meer betrokken de Bubalianen zich in de verdediging terug. In de 24ste minuut van de tweede helft was het Franken die een voorzet van rechts benutte toen hij ongedekt staande de bal ineens langs de verraste Farro schoot en de stand op 3—0 bracht.

Bubali gaf het echter niet op en ging meer tot de aanval over, doch het spel der voorwaartsen was te kort en er werd ten slecht geplaatst om succes te kunnen boeken. Ongeveer 10 minuten voor het einde was het de Hollandiarechtsbuiten Orman die na een pass van zijn middenhalf een soloren op het Bubalidoel ondernam om dan met een keihard schot de Bubali-keeper geen schijn van kans te geven: 1—0. In deze stand kwam geen verandering meer en de Hollandianen hadden de kampioenskans behouden.

La Esperanza wint van Republiek

Oranjestad. — Het enthousiast spelende Republiek heeft het tegen La Esperanza niet kunnen bolwerken. In de Zaterdagmiddag in het Wilhelminastadion gespeelde wedstrijden moesten de mannen van de Warawara een 2—0 nederlaag van de ploeg van Pos Chiquito incasseren. De beide doelpunten van La Esperanza werden in de tweede helft gescoord.

Papiermagnaten krijgen de kans

Oranjestad. — De Gould Paper Company kreeg vergunning op Aruba een depót te vestigen. Dit houdt tevens in, dat er een papierindustrie gevestigd papier geïmporteerd en verhandeld mag worden. De heer Serphos Jr. heeft zijn principale hiervan telegrafisch op de hoogte gebracht.

AGENDA

WEST-END: „Witness to murder" 19 en 21 uur.

CINELANDIA: „Porque ya no me quieres" 19 en 21 uur.

CARIBE: „Tangier incident" 20 uur

ROYAL: „Todos son mis hijos" 2[illegible] uur.

SUFFISANT-THEATER: „Marshmallow moon" 20.45 uur.

STADSSCHOUWBURG: Piano recital John Robertson 20.45 uur.

BERG DOMI: Zeepkistenraces PSV 17 uur.

APOTHEKEN: De nachtdienst der apotheken wordt waargenomen in **Punda** door **Botica Nueva,** De Ruyterplein, tel. 2838; in **Otrabanda** door **Botica del Pueblo,** Breedestraat 8[illegible] tel. 3718.

WIT GELE KRUIS: De nachtdienst der wijkverpleging wordt waargenomen door **Zuster Van Haaren,** Nieuwindtstraat 27 a, tel. 3773.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM (416.6 m.)

17.30 Ora infantil.
17.50 Gramophoonplaten
18.05 Cumpleaños Feliz
18.15 Dinermuziek
18.45 Nieuws
19.00 Boletin di noticia
19.30 Wat de handel biedt.
20.30 Programma Antillana
21.00 Noord-Amerikaanse hitparade,
21.45 Dansmuziek
22.15 Nieuws en Sluiting.

HOYER (5.25 m)

19.00 Met de jarigen in de lucht
19.10 Gevarieerde muziek
19.30 Hoorspel „El Gato"
19.45 Gevarieerde muziek
20.10 Sport Reportage
20.15 Dansmuziek
20.30 Nieuws
20.40 Gevarieerd programma
22.00 Sluiting.

KELKBOOM (5.50 m.)

17.30 Opening
17.33 Muziek
18.00 Populair favorites
18.25 Voor de jarigen
18.30 Dinermuziek
19.00 Muziek
19.45 Nieuws
20.00 Muziek
20.15 Sportnieuws
20.30 Peticiones
21.15 Muziek
21.30 Sluiting.

AVROS (19 m.)

17.00 Muziek
17.30 Heinekens biri, Wrokoma prisiri
17.45 Populaire melodieën
18.00 Dienst welzijnszorg.
18.45 Nieuws
19.00 Gezondheidsgids.
19.30 Verzoekprogramma
19.45 Hoe zit dat?
20.00 Advertenties
20.30 Muziek
20.55 Nieuws
21.00 Suriname roept de Caraibische gebieden
21.25 Muziek
21.30 Sluiting.

P.C.J.

18.37 Het omroep orkest, olv. Henk Spruit.
19.00 Nieuws.
19.17 Wereldmuziekconcours Kerkrade.
19.30 Nederlandse Kroniek
19.40 The Dutch Swing College Band.
19.55 Sport
20.10 Intermezzo.
20.16 Praatje uit Londen.
20.23 Voor de West e.a. met een programma van de Surinaamse studentenvereniging in Nederland.
20.55 Avondgebed: Prof. Dr. J. H. Bavinck.
20.58 Sluiting.

Emmastad

WACHTDIENSTEN

Telegram Afdeling:
Van 05.30 — 23.30 Kantoor tel. 2307
Van 23.30 — 05.30 J. N. F. Jung tel. 3209

Personeel Afdeling:
Vanaf heden 12.00 t.m. Zaterdag 4 Sept 12.00 G. J. Welbergen, Ficusweg 7 J. D. tel. 4470
b. g. g. tel. 2400.

Materialen Afdeling:
E. A. Wegman, Parallelweg 7 J. D. tel. 4446

C.S.M.

Rederij:
J. Hemmes tel. 2701

Scheepsagentschap:
07.30 — 23.00 kantoor tel. 2458 — 2551
Van 18.00 — 19.00 en van 23.00 07.30 W. Punt. tel. 2269

Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276;
Van 1.00 — 7.30 J. Marcussen tel. 2245

